

LEVEN VOOR ALLAH

Zeg 'voorwaar, mijn salaas,
mijn aanbedding, mijn leven
en mijn sterven zijn opgedrage
aan Allah, Heer de Werelden.'
(Soerah Al-An'am, 162)

HARUN YAHYA

Moslim is de naam die Allah geeft aan degenen die trouw zijn en blijven aan Zijn religie. Het basiskenmerk, vermeld in de *Qoer'aan*, dat Moslims van andere mensen onderscheidt is hun bewustzijn van de oneindige Macht van Allah. Het inzien van de macht van Allah is niet alleen een kwestie van verbale bevestiging. Gelovigen zijn degenen die het bestaan en de Grootheid van Allah erkennen, standvastig zijn in hun plicht tegenover Hem en die hun daden en godrag aanpassen aan deze voor hen duidelijke werkelijkheid. Dit boek vertelt het model van een gelovige die alleen voor Allah leeft en wordt uitgelogd in de *Qoer'aan*.

Het moet niet vergeten worden dat het Paradijs de verblijfplaats is van degenen die overtuigd zijn (*Soerah Loeqmaan*, 4) van Allah en het Hiernamaals en er vervolgens naar streven met een serieus streven. Het einde van degenen hun onbeduidende wereldse belangen naast de tevredenheid van Allah plaatsen, wordt aldus in de *Qoer'aan* beschreven:

En er zijn onder mensen die Allah op de rand aanbidden: als hem iets goeds overkomt, is hij daar tevreden mee, maar als hem een beproeving ten deel valt, wendt hij zijn gezicht weer af: hij verliest de wereld en het Hiernamaals. Dat is het duidelijke verlies. (*Soerah Al-Hadj*, 1)

OVER DE AUTEUR

De auteur, die onder het pseudoniem Harun Yahya schrijft, is in 1956 in Ankara geboren. Hij studeerde kunst aan de Mimar Sinan universiteit in Istanboel en filosofie aan de Universiteit van Istanboel. Sinds de jaren tachtig heeft de auteur vele boeken gepubliceerd over aan geloof en wetenschap verwante onderwerpen. Zijn belangrijkste aandachtspunt blijft echter de verwerping van het Materialisme en Darwinisme, twee moderne mythen die onder een wetenschappelijke dekmantel gepresenteerd worden. Een aantal van de boeken van de auteur zijn in meer dan veertig talen vertaald en in de desbetreffende landen uitgegeven. De boeken van Harun Yahya spreken de mensen aan. Zowel moslims als niet-moslims, ongeacht hun leeftijd, ras of nationaliteit, want er staat één doel centraal; het bevorderen van het bewustzijn van de lezer door hem aan te moedigen om over een aantal belangrijke vraagstukken zoals b.v. het bestaan van Allah en Zijn eenheid na te denken, en hij laat de bedriegelijke fundamenten en verwerpelijke werken van het goddeloze systeem zien.

Uitgeverij
Al-Ihya

ISBN 978-90-812908-1-4

9 789081 290814

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

AAN DE LEZER

In alle boeken door de auteur, worden aan geloof gerelateerde onderwerpen uitgelegd in het licht van verzen uit de *Qoer'aan* en mensen worden uitgenodigd de woorden van God te leren en ernaar te leven. Alle onderwerpen die betrekking hebben op de verzen van God worden op zo'n manier uitgelegd dat er in de gedachten van de lezer geen ruimte voor twijfel of vraagtekens overblijft. De oprechte, openhartige en vloeiende stijl die gebruikt wordt, verzekert ervan dat iedereen van elke leeftijd en uit elke maatschappelijke groep deze boeken gemakkelijk kan begrijpen. Deze effectieve heldere verhaalwijze maakt het mogelijk hun in een keer uit te lezen. Zelfs diegenen die spiritualiteit volkomen afwijzen, zullen door de feiten die in deze boeken uitvoerig verteld worden beïnvloed worden en kunnen de waarheid van hun inhoud niet weerleggen.

Dit boek en alle andere werken van de auteur kunnen individueel worden gelezen of in een groep worden bediscussieerd tijdens een gespreksmoment. De lezers die bereid zijn voordeel van deze boeken te hebben, zullen een discussie in die zin als heel nuttig ervaren, daar zij dan de mogelijkheid zullen hebben om hun eigen reflecties en ervaringen aan elkaar te relateren.

Verder zal het een grote dienst aan de religie zijn om aan de presentatie en het lezen van deze boeken, welke alleen ter wille van God geschreven zijn, een bijdrage te leveren. Alle boeken van de auteur zijn zeer overtuigend. Dit is de reden dat het voor degenen die de religie aan andere mensen willen overdragen, één van de meest effectieve methoden is om hen aan te moedigen deze boeken te lezen.

Het is te hopen dat de lezer de tijd zal nemen de recensie van andere boeken die op de laatste pagina's van dit boek staan door te kijken en de rijke bron van informatie, aan geloof gerelateerde onderwerpen, welke zeer bruikbaar en een plezier om te lezen is, zal waarderen.

Je zal in deze boeken, niet zoals in andere boeken, de persoonlijke visie van de auteur vinden, geen uitleg gebaseerd op twijfelachtige bronnen, geen stijl die geen respect en eerbied heeft voor de heilige onderwerpen en ook geen hopeloze, twijfel creërende en pessimistische verklaringen die dwaling in het hart veroorzaken.

LEVEN VOOR ALLAH

*Zeg 'voorwaar, mijn salaat, mijn aanbedding,
mijn leven en mijn sterven zijn opdrage
aan Allah, Heer der Werelden.'*

(Soerah Al-An'am, 162)

HARUN YAHYA

April, 2008

Over de Auteur

De auteur, die onder de naam HARUN YAHYA schrijft, is in 1956 in Ankara geboren, daar voltooide hij ook zijn periode van de basis- en van de middelbare school. Hij studeerde kunst aan de Mimar Sinan Universiteit in Istanboel en hij studeerde filosofie aan de Universiteit van Istanboel. Sinds de jaren '80, heeft de auteur vele boeken op het terrein van politiek, van geloof en van wetenschappelijke onderwerpen, gepubliceerd. Harun Yahya is goed bekend als een auteur die heel belangrijke werken heeft geschreven, die de vervalsing van de evolutionisten onthullen en die de ongeldigheid van hun beweringen en die de duistere nauwe samenwerking tussen Darwinisme en bloeddorstige ideologieën bloot leggen.

Zijn schrijversnaam is gemaakt van de namen "Harun" (Aaron) en "Yahya" (Johannes) als herinnering aan die twee verheven profeten die tegen het ontbreken van geloof vochten. Het zegel van de Profeet (sallallahu aleyhi wesellem) op de voorkant van de boeken van de auteur heeft een symbolische betekenis die samenhangt met de inhoud ervan. Dit zegel vertegenwoordigt de Quer'aan als het laatste boek van Allah en het laatste woord van Hem en van onze Profeet (sallallahu aleyhi wesellem), de laatste van alle profeten. Onder de leiding van de Quer'aan en de Soennah, maakt de auteur het tot zijn belangrijkste doel om elk van deze fundamentele leerstellingen van ongelovige ideologieën te ontzenuwen en om het "laatste woord" te hebben, om de tegenwerpingen die tegen religie worden opgeworpen, volledig de mond te snoeren. Het zegel van de Profeet (e), die ultieme wijsheid en morele perfectie verwierf, is gebruikt als een teken van zijn intentie dit laatste woord te vertolken.

Al deze werken van de auteur draaien om één doel: het aan de mensen doorgeven van de boodschap van de Quer'aan en hen op die wijze aanmoedigen om over het met geloof verbonden onderwerpen na te denken, zoals het bestaan van Allah, Zijn Eenheid en het Hiernamaals en om hen aan enkele belangrijke onderwerpen te herinneren. En het zichtbaar maken van de vervallen fundamenten en misleidende activiteiten van goddeloze systemen.

Harun Yahya geniet een grote lezersgroep in vele landen zoals: India, Amerika, Engeland, Indonesië, Polen, Bosnië, Spanje en Brazilië. Zijn boeken zijn vertaald in vele talen en er zijn Engelse, Franse, Duitse, Italiaanse, Portugese, Urdu, Arabische, Russische, Albanese, Servisch/Kroatische (Bosnië), Uygur Turks, Indonesische en Nederlandse versies, verkrijgbaar.

Zijn boeken worden over de hele wereld zeer gewaardeerd en zijn voor vele mensen een manier geweest om hun geloof op Allah te richten en voor vele anderen om een dieper inzicht in hun geloof te verkrijgen. De wijsheid en de oprechte en gemakkelijk te begrijpen gehanteerde stijl van deze boeken, raakt iedereen, op een bepaalde manier, die hen leest of onderzoekt. Immun voor tegenwerpingen, worden deze werken gekenmerkt door hun uitingen van snelle effectiviteit, absolute resultaten en onweerlegbaarheid. Het is onwaarschijnlijk dat degenen die deze boeken lezen en er serieus over nadenken nog langer de materialistische levensbeschouwing, atheïsme en andere verdraaide ideologieën of levensbeschouwingen kunnen verdedigen. Zelfs als zij deze blijven verdedigen, bewijst dit dat het alleen maar een sentimentele volharding is, aangezien deze boeken deze ideologieën vanaf de basis weerleggen. Alle tijdelijke bewegingen van ontkenning worden vandaag de dag ideologische verslagen, dankzij de collectie van boeken die door Harun Yahya zijn geschreven. Het lijdt geen twijfel dat deze speciale teksten het resultaat zijn van de wijsheid en helderheid van de Qoer'aan. De auteur is niet trots op zichzelf, hij wil alleen maar als een middel fungeren op de zoektocht van iemand naar het rechte pad van Allah. Verder wordt er geen materieel gewin nagestreefd door het publiceren van deze boeken.

Deze feiten overziende, bewijzen degenen die mensen aanmoedigen deze boeken, die de "ogen" van het hart openen en hen leiden in het worden van een toegewijd dienaar van Allah, te lezen een dienst van onschatbare waarde.

Ondertussen, zou het een verkwisting van tijd en energie zijn, om boeken aan te prijzen die verwarring in de gedachten van mensen veroorzaken, die mensen leiden naar een ideologische chaos en die overduidelijk geen sterk en nauwgezet effect hebben op het verwijderen van de twijfel in de harten van mensen; dit is ook bewezen door eerdere ervaringen. Het is duidelijk dat het onmogelijk is dat boeken, die ontworpen zouden zijn om de literaire kracht van de auteur te benadrukken, in plaats van het nobele doel van het redden van het verlies in geloof van mensen, een dergelijk groot effect hebben. Zij die hieraan twijfelen, kunnen meteen zien dat het enige doel van de boeken van Harun Yahya is, het overwinnen van ongelooft en om de morele waarden uit de Qoer'aan te verspreiden. Het succes, de impact en oprechtheid van deze dienst zijn duidelijk waarneembaar in de overtuiging van de lezer.

Eén aspect moet men in gedachten houden: de belangrijkste reden voor het voortzetten van wreedheden en conflicten en alle beproevingen die de moslims ondergaan, is de ideologische overheersing van ongelooft. Deze dingen kunnen alleen gestopt worden via de ideologische nederlaag van gebrek aan geloof en door ervoor te zorgen dat iedereen kennis heeft over het wonder van de schepping en van de moraal uit de Qoer'aan, opdat mensen daarnaar kunnen leven. Als je kijkt naar de situatie van de wereld van vandaag de dag, dan is het duidelijk dat deze dienst sneller en effectiever moet worden geleverd. Anders zou het wel eens te laat kunnen zijn. Het is niet overdreven om te zeggen dat de serie van Harun Yahya boeken deze leidende rol op zich hebben genomen. Als het wil van Allah, dan zullen deze boeken het middel zijn waardoor mensen in de 21e eeuw, de in de Qoer'aan beloofde vrede, zegen, rechtvaardigheid en geluk, zullen verkrijgen.

e-mail: harunyahya@islam-boeken.nl

Door Harun Yahya

ISBN:978-90-812908-1-4

Uitgeverij Al-Ihya
Robert Kochlaan 668
2035 BW Haarlem
NEDERLAND

Uitgeverij | Al-Ihya

*www.harunyahya.com -
www.harunyahya.com/nl*

INHOUDSOPGAVE

HET DOEL VAN HET LEVEN VAN EEN GELOVIGE:

DE GOEDKEURING VAN ALLAH	8
Gepast streven voor de goedkeuring van Allah	12
Het kennen van je nafs	17
Wegblijven van afgoderij	18
TRACHTEN DE TEVREDENHEID VAN	
ALLAH TE VERKRIJGEN	22
De sleutel tot de Goedkeuring van Allah: het geweten	31
Houden van, omwille van Allah	32
Eigenschappen van de gelovigen	39
Onderdrukking van gelovigen	43
LEVEN IN EEN MAATSCHAPPIJ VAN ONWETENDHEID	48
Het criterium in de maatschappij van onwetendheid om mensen te waarderen	54
De leiders van de maatschappijen waarin het bezitten van geld het criterium is	60
De moraal in de maatschappij van onwetendheid	62
Het verlangen om eeuwig te leven	63
Het begrip van religie in de maatschappij van onwetendheid	68
DE EEUWIGE VERBLIJFPLAATS VOOR	
DEGENEN DIE ANDERE GODEN DAN ALLAH NEMEN: DE HEL	72
DE EEUWIGE VERBLIJFPLAATS VOOR DEGENEN DIE ALLEEN	
DE GOEDKEURING VAN ALLAH TRACHTEN	
TE VERKRIJGEN: HET PARADIJS	74
BEDROG VAN DE EVOLUTIE	77

HET DOEL VAN HET LEVEN VAN EEN GELOVIGE: DE GOEDKEURING VAN ALLAH

Allah leidt hen ermee die Zijn welbehagen zoeken naar wegen van vrede en Hij brengt hen vanuit de duisternissen naar het Licht, met Zijn verlof, en Hij leidt hen naar een recht Pad. (Soerah Al-Ma'idah, 16)

Wat maakt een Moslim anders dan andere mensen? Niet-moslims kunnen deze vraag op een aantal manieren beantwoorden: ze hebben het dan misschien over culturele en morele verschillen, over een 'verschillende kijk op de wereld' of waarden die ze ronduit ontkennen. Anderen zeggen misschien dat het verschil ontstaan is door de andere ideologieën die de Moslims aanhangen. Al deze antwoorden hebben echter betrekking tot op 'zichtbare' verschillen die het gevolg zijn van een iets fundamenteels. Vaak kunnen ze niet inzien wat de redenen zijn die ten grondslag liggen aan dit verschil. (Als zij geen Moslims zijn, komt het omdat zij niet in staat zijn juist dit verschil in te zien).

Voordat we verder gaan met het uitleggen van het basiskenmerk wat een Moslim anders maakt, moet er iets benadrukt worden. Wanneer we over Moslims spreken, dan hebben we het niet over ie-

mand waarvan zijn paspoort het woord Moslim vermeldt. Moslim is eigenlijk de naam die Allah geeft aan degenen die trouw zijn en blijven aan Zijn religie. Het basiskenmerk, vermeld in de Qoer'aan, dat Moslims van andere mensen onderscheidt is hun bewustzijn van de oneindige Macht van Allah. Dit bewustzijn betekent echter niet in alle gevallen een automatische bevestiging van het bestaan van een Schepper. De Qoer'aan benadrukt dit feit als volgt:

Zeg: 'Wie schenkt jullie voorzieningen uit de hemel en de aarde,' of 'Wie heeft de macht over (het scheppen van) het horen en het zien en wie brengt het levende voort uit de dode en wie brengt de dode voort uit het levende, en wie verordent het bestuur?' Zij zullen zeggen 'Allah.' Zeg dan: 'Zullen jullie (Allah) dan niet vrezen?' Dat is Allah, jullie ware Heer. En na de Waarheid is er niets dan de dwaling. Hoe komt het dan dat jullie worden afgeleid? (Soerah Yoenoos, 31-32)

In het bovenstaande vers worden de vragen gesteld aan iemand die het bestaan van Allah erkent en Zijn kenmerken accepteert, maar ondanks dit geen vrees voor Allah heeft en zich aldus van Allah afkeert. (De satan wijst het bestaan van Allah ook niet af).

Het inzien van de macht van Allah is niet alleen een kwestie van verbale bevestiging. Gelovigen zijn degenen die het bestaan en de Grootheid van Allah erkennen, standvastig zijn in hun plicht tegenover Hem en die hun daden en gedrag aanpassen aan deze voor hen duidelijke werkelijkheid. De anderen zijn óf degenen die Allah ontkennen óf, zoals in het geval van de mensen die in het bovenstaande vers beschreven worden, degenen die hun plicht tegenover Allah niet ten uitvoer brengen, ondanks hun bewustzijn van Zijn bestaan.

Zulke mensen blijven hun leven lang geheel onbewust van Allah, de Schepper van de mensheid. Aan wie zij hun leven te danken hebben en hoe en waarom zij een leven op aarde gekregen hebben, zijn vragen waarin zij niet geïnteresseerd zijn. Zij stellen zich een soort

leven voor dat totaal gescheiden is van Allah en Zijn religie. De volgende vergelijking in de Qoer'aan maakt het echter duidelijk dat zo'n leven gebaseerd is op onbeduidendheid en slechtheid en veroordeeld is tot vernietiging.

Is hij, die zijn bouwwerk op vrees voor Allah heeft gegrondvest en op (Zijn) welbehagen, dan niet beter? Of hij dan, die zijn bouwwerk heeft gegrondvest op de rand van een ravijn, dat dan met hem in het vuur van de Hel stort? Allah leidt het onrechtplegende volk niet. (Soerah At-Tawbah, 109)

Zoals het bovenstaande vers ons vertelt, zijn de levens van degenen die een gebrek hebben aan geloof gegrondvest op de rand van een ravijn. Het grootste doel waar de ongelovigen zich aan verbinden is het bereiken van geluk en vrede in 'deze wereld.' Ze willen bijvoorbeeld vooral rijk worden. Ze doen hun best om dit doel te bereiken, door intense lichamelijke en mentale inspanningen te leveren. Voor anderen is het worden van een gerespecteerd en bekend persoon het doel van hun leven; ze zullen alles doen en opofferen om het respect van het publiek te verkrijgen. Dit zijn echter niets dan wereldse doelen die zullen vervagen zodra iemand komt te overlijden. Misschien ontwijken sommige van hen zelfs hun inzicht in deze wereld.

Een gelovige is zich echter volledig bewust van de macht en het bestaan van Allah. Hij weet dat Allah hem geschapen heeft en wat Zijn verwachtingen van hem zijn. Hierdoor is zijn basisdoel in zijn leven het zijn van een dienaar met wie Allah tevreden is. Hij gebruikt alle middelen om dit doel te kunnen bereiken en streeft hiernaar. Op deze manier herleidt hij het mysterie van de dood; het betekent voor velen niets meer dan hun einde, de dood is niet het uitsterven maar een overgangsfase naar het werkelijke leven.

Ongelovigen nemen aan dat de dood, waarvan ze denken dat het een voorval is die hun leven wegneemt, een ongeluk is dat zomaar

ontstaat, net zoals dat zij aannemen dat het leven zich toevallig en spontaan voordoet. Allah heeft echter het leven geschapen en kan het ook weer wegnemen. De dood, wat helemaal niet een toeval is, is een voorval dat plaatsvindt volgens de wet van Allah op een voorbestemd moment en plaats.

Een Moslim is een persoon die inziet dat Allah macht heeft over alle dingen en dat de dood geen einde is maar een overgang tot de echte verblijfplaats van de mens (het Hiernamaals). Zich bewust van deze feiten, vermijdt hij het om zijn leven 'op de rand van een ravijn' te bouwen. Hij keert zich tot Allah, zich ervan bewust dat hij de echte Heerser en Schepper van het leven en de dood is en wat daarna komt. Hij begrijpt dat in dit systeem, geschapen door Allah, rijkdom, sociale status en een goed uiterlijk niet de middelen zijn die de mens naar succes leiden; het zijn alleen 'zaken' die alleen voor een korte periode effectief zijn en die hun uitwerking hebben volgens de regels die Allah heeft gesteld.

De sleutel van het systeem dat Allah geschapen heeft is Zijn toestemming. Dit omdat Allah alleen degenen leidt die Zijn goedkeuring proberen te verkrijgen.

Allah leidt hen ermee die Zijn welbehagen zoeken naar wegen van vrede en Hij brengt hen vanuit de duisternissen naar het Licht, met Zijn verlov en Hij leidt naar een recht Pad. (Soerah Al-Ma'idah, 16)

Een iemand is een Moslim omdat hij de goedkeuring van Allah tracht te bereiken. Dit is de belangrijkste karaktertrek die een Moslim anders maakt dan andere mensen. De Moslims zien de religie als een manier om de goedkeuring van Allah te verdienen, terwijl het merendeel van de mensen dit beschouwt als een systeem van ideeën dat een onbeduidend deel van hun leven in beslag neemt.

Inderdaad, op dit punt doet de onderscheiding tussen echte Moslims en degenen die hen imiteren (huichelaars) zich voor. De Moslims nemen de religie als een weg of leiding naar de goedkeuring

van Allah. Voor de huichelaars is het echter iets waar zij voordeel uit kunnen halen. Daarom zijn de gebeden van een huichelaar een 'vertoning' (Soerah Al-Ma'o'en, 6) terwijl de Moslims hun gebeden nederig uitvoeren (Soerah Al-Moe'minoen, 1-2). Vergelijkbaar geven de Moslims hun geld uit voor de zaak van Allah terwijl de huichelaars eerder geld uitgeven om indruk te maken op de mensen dan om de goedkeuring van Allah te verdienen.

O jullie die geloven: maakt jullie liefdadigheid noch ongelukkig door opscheppen, noch door kwetsen, zoals degene die van zijn eigendom geeft om op te vallen bij de mensen, en (die) niet in Allah en de Laatste Dag gelooft. En de gelijkenis met hem is als met een gladde rots, bedekt met aarde, waarop zware regen valt die haar kaal achterlaat: zij verdienen niets voor wat zij gedaan hebben. En Allah leidt het ongelovige volk niet. (Soerah Al-Baqarah, 264)

Gepast streven voor de goedkeuring van Allah

Men streeft hard om wereldse gunsten te verwerven, wat hij tot zijn ultieme doel in het leven maakt. Hij doet zijn best om materiele voorspoed te verwerven, erkenning, sociale status of een andere werelds voordeel. Hij levert al deze inspanningen voor een 'geringe prijs' (zij verruilden de verzen van Allah voor een geringe prijs... Soerah At-Tawbah, 9), die hij na een korte tijd weer zal verliezen.

Moslims, die streven naar de veel grotere beloning – de goedkeuring van Allah en Zijn Tuinen – streven ook hard voor hun zaak. Allah zegt het volgende over deze eigenschap:

En wie het vergankelijke (van de wereld) wenst: voor hem zullen Wij wat Wij wensen daarin verhaasten, voor wie Wij willen. Vervolgens maken Wij voor hem de Hel, hij gaat daar naar binnen, vernederd en verjaagd. En wie het Hiernamaals wenst en er met een redelijke inzet naar streeft, en hij is gelovig: hij behoort tot degenen van wie

hun streven wordt beloond. (Soerah Al-Israa', 18-19)

Een gelovige streeft met 'gepast streven' naar de goedkeuring van Allah en het Hiernamaals. Hij 'verkoopt' zijn eigendom en zijn leven voor de zaak van Allah. In de Qoer'aan worden deze eigenschappen als volgt uitgelegd:

Voorwaar, Allah heeft van de gelovigen hun levens en bezittingen gekocht omdat er voor hen het Paradijs is. Zij strijden op de Weg van Allah, zodat zij doden en gedood worden, als een belofte waar Hij Zich aan heeft verbonden, een Waarheid (die staat vermeld) in de Taurat, en de Indjiel en de Qoer'aan. En wie is zijn belofte meer trouw dan Allah? Verheugt jullie daarom over jullie koop die jullie met Hem hebben gesloten. En dat is de geweldige overwinning. (Soerah At-Tawbah, 111)

Geen moeilijkheid die een gelovige tegenkomt op de weg van Allah, dwarsboomt zijn verbintenis, mits hij 'zijn leven en zijn eigendom' aan Allah heeft verkocht. Niets heeft zijn interesse behalve de goedkeuring van Allah. Bewust van het feit dat hij niet de 'eigenaar' is van zijn lichaam en eigendom, volgt hij nooit de doelloze verlangens van de nafs. Allah is de eigenaar van zijn lichaam en al wat hij bezit, en zij zullen ten dienste gesteld worden in overeenstemming met de wil van Allah.

Daarnaast zal Allah testen of de vastberadenheid van iemand serieus is of niet. Een gelovige moet nooit enige inspanning op de weg van Allah uit de weg gaan. Als het een kwestie van 'gemakkelijke beloning' zou zijn, dan zouden de huichelaars ook elke handeling die in overeenstemming met Allah Zijn Wil lijkt te zijn – en niet de werkelijke handeling waarmee Allah tevreden is – kunnen verrichten om deze 'gemakkelijke beloning' te verkrijgen.

Als het een nabije vergankelijke genieting en een gemakkelijke tocht zou zijn, dan zouden zij jou zeker volgen, maar de tocht lijkt hun te zwaar. En zij zullen bij Allah

zweren: 'Als wij ertoe in staat geweest zouden zijn, dan zouden wij met jullie zijn weggegaan.' Zij vernietigen zichzelf, en Allah weet dat zij zeker leugenaars zijn. (Soerah At-Tawbah, 42)

Daarom is het enige criterium voor het zijn van een gelovige, het gevoel van een oprecht verlangen om te proberen de goedkeuring van Allah te verkrijgen en niet terughoudend zijn om opofferingen te maken op de weg van Allah wanneer de omstandigheden erom vragen. Gelovigen zijn degenen die gezuiverd zijn ten behoeve van (hun) gedachtenis van het Hiernamaals (Soerah Sa'd, 46). Een gelovige tracht niets anders te verkrijgen dan de goedkeuring van Allah. Hij hoopt dat hij Allah tevredenstelt, Zijn Genade krijgt en het Paradijs bereikt, want wie goed doet, man of vrouw en hij is gelovig: **zij zijn degenen die het Paradijs binnengaan en zij zullen in het geheel niet onrechtvaardig behandeld worden** (Soerah An-Nisaa', 124).

Zoals we gezien hebben, geeft de Qoer'aan een duidelijk beeld van een gelovige. Het Paradijs is de verblijfplaats van degenen **die overtuigd zijn** (Soerah Loeqmaan, 4) van Allah en het Hiernamaals en er vervolgens naar streven met het meest gepaste streven. Het einde van degenen die 'Allah aan de rand van het ware geloof aanbidden' en hun onbeduidende wereldse belangen naast de tevredenheid van Allah plaatsen, wordt aldus in de Qoer'aan beschreven:

En er zijn onder mensen die Allah op de rand aanbidden: als hem iets goeds overkomt, is hij daar tevreden mee, maar als hem een beproeving ten deel valt, wendt hij zijn gezicht weer af: hij verliest de wereld en het Hiernamaals. Dat is het duidelijke verlies. (Soerah Al-Hadj, 11)

Gelovigen zijn hebzuchtig naar het Hiernamaals. Allah belooft de gelovigen een prachtig eindeloos leven in het Hiernamaals. Onze Heer belooft de gelovigen dat hij ook in deze wereld een goed leven zal geven aan Zijn gelovigen dienaren. Dit betekent echter niet dat zij geen enkel ongemak en verdriet zullen tegenkomen in deze

wereld. De kwellingen waarmee zij geconfronteerd worden, worden gebruikt om hen te testen en hen meer volwassen te maken.

De hindernissen die een gelovige tegenkomen zijn ogenschijnlijk moeilijke situaties; maar zodra er in nederigheid mee om wordt gegaan, heft Allah alle moeilijkheden voor hem op. Bijvoorbeeld wanneer de mensen van Profeet Ibrahiem (aleyhissalam) hem het vuur in probeerden te gooien, vanwege zijn geloof, gaf hij een antwoord typerend voor een Moslim: hij gaf er de voorkeur aan om in het vuur gegooid te worden dan om zich af te keren van zijn geloof of de geboden van Allah. In een vuur gegooid worden is het meest vreselijke lichamelijk lijden dat een mens in deze wereld kan overkomen. Profeet Ibrahiem (aleyhissalam) die deze beproeving van Allah met nederigheid onderging, werd echter gered van deze beproevende ervaring met de wil van Allah en er werd hem geen kwaad gedaan.

Hij (Ibrahiem) zei: 'Aanbidden jullie dan (een god) naast Allah, die jullie in niets baat en niet schaadt? Foei jullie en wat jullie naast Allah aanbidden. Begrijpen jullie dan niet?' Zij (de ongelovigen) zeiden: 'Verbrandt hem en helpt jullie goden, als jullie iets willen doen.' Wij (Allah) zeiden: 'O vuur, wees koud en veilig voor Ibrahiem.' En zij wilden een list tegen hem beramen, maar Wij maakten hen tot de grootste verliezers. (Soerah Al-Anbiya', 66-70)

Het feit dat degenen die, terwijl zij voor de zaak van Allah streven, niet bang zijn om iets te verliezen geen kwaad gedaan zal worden en dat zij vele materiele en spirituele beloningen zullen verwerven, wordt in de Qoer'aan onderstreept in een passage die het geloof van de gelovigen prijst, zelfs wanneer zij in de strijd op het punt staan om te verliezen:

Degenen tegen wie de mensen zeggen: 'Voorwaar, de mensen hebben zich tegen jullie verzameld, vreest hen dus.' Hun geloof werd erdoor versterkt en zij zeiden: 'Allah is ons genoeg en Hij is de beste Beschermmer.' En zij

keerden terug (van de oorlog) met de genieting van Allah en Zijn Gunst: het kwaad heeft hen niet aangeraakt, want zij volgden het welgevallen van Allah en Allah is de bezitter van de Geweldige Gunst. Voorwaar, het was slechts de Satan die (jullie) bang maakt met zijn volgelingen. Wees daarom niet bang voor hen, wees bang voor Mij, indien jullie gelovigen zijn. En laat je niet treurig maken (O Mohammed) door degenen die zich naar het ongeloof haasten. Voorwaar, zij zullen Allah niet schaden. Allah wil dat Hij hun geen aandeel in het Hiernamaals geeft en voor hen is er een geweldige bestraffing. Voorwaar, degenen die het geloof voor ongeloof verruild hebben: zij brengen Allah in niets schade toe en voor hen is er een pijnlijke bestraffing. (Soerah Âl-i Imran, 173-177)

In het kort, geen ellende, moeilijkheid of zorg beïnvloedt een gelovige die de goedkeuring van Allah probeert te verkrijgen en Zijn geboden gehoorzaamt. Dit laat zien dat Allah de standvastigheid, geduld en nederigheid test met een reeks gebeurtenissen. Deze gebeurtenissen lijken van de buitenkant moeilijk en zorgelijk te zijn, maar wanneer ze met geduld en nederigheid worden ondergaan, maken zij het voor het individu mogelijk om de genade van Allah te ontdekken. Daarnaast, informeert Allah ons in de Qoer'aan dat Hij geen enkele ziel met meer belast dan dat hij kan dragen:

Allah belast niemand dan volgens zijn vermogen (Soerah Al-Baqarah, 286)

Allah straft geen gelovige die Hem dient, noch in deze wereld noch in het Hiernamaals. Integendeel, Hij beloont hem overvloedig in deze wereld en daarna:

En er zal tot degenen die (Allah) vreesden gezegd worden: 'Wat is het dat jullie Heer heeft doen neerdalen?' Zij zullen zeggen: 'Het goede.' Voor degenen die het goede

in deze wereld deden, is er het goede. En het Huis van het Hiernamaals is zeker beter. En het Huis van de Moettaqoen is zeker het beste. Zij zullen de Tuinen van 'Adn (het Paradijs) binnengaan, waaronder door de rivieren stromen. Voor hen is daarin wat zij willen. Zo beloont Allah de Moettaqoen. (Soerah An-Nahl, 30-31)

Kwelling, moeilijkheid en zorgen worden als herinnering opgelegd bij degenen die niet proberen de goedkeuring van Allah te verkrijgen, die zich niet compleet aan Hem over lijken te geven maar eerder de wensen van hun eigen ziel in acht nemen. Wanneer gelovigen een fout maken, beschouwen zij de ongemakken en moeilijkheden die zij ondergaan als gevolg hiervan als een genadevolle waarschuwing van Allah, zij trekken hier lering uit, tonen berouw en passen hun gedrag aan. Ongelovigen leren echter nooit van de beproevingen die zij ondergaan, en verdienen daarmee de eeuwige kwelling in het Hiernamaals.

Het kennen van je nafs

De Qoer'aan geeft ons andere belangrijke informatie over de mens omtrent zijn nafs. De ziel wordt vaak gebruikt in de Qoer'aan en betekent 'ego' of 'persoonlijkheid'.

Allah legt in de Qoer'aan de twee aspecten van de ziel uit: de ene inspireert slechte en gemene daden terwijl de andere beschermt tegen elke ingeving van het slechte. De Qoer'aan legt dit uit in Soerah As-Sjams:

Bij de ziel en Wie haar vervolmaakt heeft. Hij Die haar, haar zondigheid en haar vrees (voor Hem) bijgebracht heeft. Voorwaar, hij die haar (de ziel) zuivert zal welslagen. (Soerah As-Sjams, 7-10)

Zoals duidelijk wordt uit het bovenstaande vers, bestaat het slechte in de ziel van ieder mens. Echter, degene die zijn ziel zuivert,

zal van het slechte gered worden. Gelovigen geven zich niet over aan het slechte in hun ziel; zij vermijden het simpelweg met de leiding van de inspiratie van Allah. Zoals de Profeet Yoesoef (aleyhisselam) zei: **Ik verklaar dat ikzelf niet onschuldig ben. Voorwaar, de ziel spoort aan tot het kwade, behalve bij wie door mijn Heer begenadigd is.** (Soerah Yoesoef, 53), dit is voor een gelovige een goede manier van denken.

Aangezien de ziel vatbaar is voor het slechte, moet een gelovige altijd waakzaam over zijn ziel blijven. Zoals de Profeet Mohammed (*sallallahu aleyhi wesellem*) ook zei: 'de grootste strijd is de strijd tegen iemands eigen ziel (nafs).' De ziel blijft een persoon verleiden en gunt hem de goedkeuring van Allah niet. Hij probeert allerlei aantrekkelijke alternatieven aan te bieden. Een gelovige laat zich echter niet voor de gek houden door deze misleidende eigenschap van de ziel, dankzij zijn vrees voor Allah. Hij keert zich altijd tot wat goed is, in overeenstemming met de wil van Allah. Dit is de houding van een wijze persoon, in tegenstelling tot dat van een dwaas, zoals de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) zei:

"Een wijze persoon is degene die zijn lichamelijke verlangens en passies in de gaten houdt, die tegenhoudt wat schadelijk voor hem is en streeft naar wat hem na de dood voordeel zal brengen; en een dwaze persoon is degene die zich schikt naar zijn lusten en verlangens en van Allah verwacht dat Hij deze nutteloze verlangens vervult." (Tirmidzi)

Wegblijven van afgoderij

Afgoderij is in het kort het toekennen van deelgenoten aan Allah. Sommige mensen hebben misschien een bezwaar tegen deze definitie, '**We kennen Allah geen deelgenoot toe**', ook al doen zij dit in werkelijkheid wel. Zij maken het bezwaar omdat zij niet in staat zijn de betekenis van afgoderij te begrijpen. De Qoer'aan vertelt in-

derdaad over gevallen van vele mensen die deelgenoten aan Allah toekennen – afgodaanbidders – maar die deze situatie echter nooit accepteren:

En op de Dag dat Wij hen allen bijeenbrengen, zullen Wij tegen degenen die deelgenoten toekennen zeggen: 'Waar zijn de deelgenoten waarvan jullie het bestaan plachten te beweren?' En dan zal er geen excuus voor hen zijn, dan te zeggen: 'Bij Allah, onze Heer, wij waren geen veelgoden aanbidders'. (Soerah Al-An'am, 22-23)

Niemand moet zomaar aannemen dat hij vrij is van afgoderij, maar moet altijd tot Allah bidden dat hij ervan wegblijft. Afgoderij is namelijk een grote zonde. Toen de Profeet (*sallallahu aleyhi wesel-lem*) gevraagd werd over wat de grootste zonde is, antwoordde hij: 'Om deelgenoten aan Allah toe te kennen terwijl Hij jou geschapen heeft.' In de Qoer'aan stelt Allah dat Hij alle zonden en misdaden kan vergeven, behalve afgoderij:

Voorwaar, Allah vergeeft niet dat aan Hem deelgenoten toegekend worden, maar Hij vergeeft daarnaast alles, aan wie Hij wil. En wie aan Allah deelgenoten toekent: die heeft waarschijnlijk een geweldige zonde verzonnen. (Soerah An-Nisaa', 48)

Het kernpunt van afgoderij, wat een grote zonde en laster is, is het (in gedachten) toekennen van de eigenschappen van Allah aan iemand. In feite behoren de eigenschappen die we aan anderen toeschrijven (intelligentie, schoonheid etc.) hun niet toe; zij zijn door Allah aan hen gegeven voor een bepaalde periode. De aanname dat deze eigenschappen aan anderen dan Allah 'toebehoren' betekent simpelweg dat je hen als god neemt. Dit wordt weer beschreven als het toeschrijven van deelgenoten aan Allah. De Qoer'aan zegt het volgende over de eenheid en uniekheid van Allah:

Zeg: 'Allah is de enige. Allah is de enige van Wie al het ge-

schapene afhankelijk is. Hij heeft niet verwekt en is niet verwekt. En niet één is aan Hem gelijkwaardig.' (Soerah Al-Ikhlās, 1-4)

Zoals in het bovenstaande vers gesteld wordt, is Allah de Voorziener van iedereen: elk wezen heeft Hem nodig om te kunnen bestaan. Niets is gelijk aan Hem. Zodra dit feit ontkend wordt en mensen beginnen te denken dat sommige wezens kunnen bestaan zonder Allah, schuilt er afgoderij aan de oppervlakte. Met zo'n gedachtegang vergeet iemand dat elke levend wezen onder de controle van Allah staat. Dan ontstaat een onjuist geloof over het bestaan van sommige wezens die Allah niet nodig hebben. De aanname dat zulke wezens kunnen bestaan leidt ertoe dat men hen om hulp vraagt, hun goedkeuring probeert te verkrijgen en hun regels aanneemt.

Echter, de gelovigen die geen deelgenoten aan Allah toeschrijven keren zich alleen tot Hem aangezien zij weten dat Allah de Macht over alles heeft. Het argument van de gelovigen is in de Qoer'aan als volgt gesteld:

U alleen aanbidden wij en U alleen vragen wij om hulp. (Soerah Al-Fatiha, 5)

Degenen die deelgenoten aan Allah toeschrijven keren zich juist tot wezens die niet in staat zijn om hen te helpen. De wezens die zij als goden nemen zijn zwakke dienaren net als zichzelf. Allah zegt hierover het volgende:

Maken zij (beelden tot) deelgenoten die niets (kunnen) scheppen en die (zelf) geschapen zijn? En die hen niet kunnen helpen en die zichzelf niet (kunnen) helpen. En als jullie hen aanroepen om leiding (te verkrijgen) dan verhoren zij jullie niet. Het is voor jullie hetzelfde, of jullie hen aanroepen of dat jullie zwijgen. Voorwaar, degenen die jullie buiten Allah aanroepen zijn schepselen zoals jullie zelf. Roept hen dan aan en laten zij jullie dan verhoren, als jullie waarachtigen zijn. (Soerah Al-A'raf, 191-194)

Afgoderij is grote laster, een grote misleiding en een onwijze houding. Het onwijze gedrag van degenen die deelgenoten aan Allah toeschrijven wordt als volgt in de Qoer'aan beschreven:

O mensen! Er wordt een vergelijking gemaakt, luistert er-naar! Voorwaar, degenen die jullie naast Allah aanroepen zullen nooit een vlieg kunnen scheppen, al kwamen zij daarvoor allen bij elkaar! En als de vlieg iets van hen zou weggrissen, kunnen zij het niet van hem terugpakken. Zwak is hij die er naar zoekt en het gezochte! Zij schatten Allah niet in op Zijn ware Macht. Voorwaar, Allah is zeker Sterk, Machtig. (Soerah Al-Hadj, 73-74)

Afgoderij verschijnt in verschillende vormen. Aangezien mensen andere wezens als hun goden nemen, proberen zij hun goedkeuring te verkrijgen. Zij vestigen hun hoop op deze goden en accepteren hun oordeel als de juiste. Zo wordt de mens onderdanig aan miljoenen denkbeeldige goden. Hij hoopt steun te vinden in deze wezens, die net zo machteloos zijn als hijzelf. Degene die deelgenoten aan Allah toeschrijft zit op een doodlopend spoor en zijn verlies is geweldig groot. Dit feit wordt in de Qoer'aan verteld:

...het toekennen van deelgenoten aan Allah is zeker een geweldig onrecht. (Soerah Loeqmaan, 13).

Zo'n man doet echter alleen zichzelf onrecht aan; Allah doet de mensen geen enkel onrecht aan, maar de mensen doen zichzelf onrecht aan. (Soerah Yoenoës, 44)

TRACHTEN DE TEVREDENHEID VAN ALLAH TE VERKRIJGEN

Een gelovige is iemand die gezuiverd is van afgoderij en andere vormen van onwetendheid, zoals het vestigen van de hoop op denkbeeldige goden of hun goedkeuring trachten te verkrijgen, en daardoor onderdanig aan hen wordt. Hij dient alleen Allah en probeert alleen Zijn goedkeuring te verkrijgen. Zoals eerder genoemd is, doet hij dit met het gepaste streven.

De sleutel tot dit gepaste streven op de weg van Allah, is om proberen te verkrijgen waar Allah het meest van houdt. Wanneer een gelovige voor een aantal keuzes staat die allemaal toegestaan zijn, moet hij degene kiezen die Allah het meest tevredenstelt.

Dit kan in het kort beschreven worden:

-Een gelovige moet zijn leven besteden met het handelen naar wat 'wettig' is. De Qoer'aan heeft duidelijk gemaakt welke handelingen onwettig zijn en dit zijn er in feite maar een klein aantal. Elke daad buiten deze onwettige daden is wettig.

-Daarnaast moet de gelovige de daden doen en de gedachtegang bereiken die Allah het meest tevredenstelt. Bij deze poging wordt hij begeleidt door zijn wijsheid en inzicht. Het voorbeeld van het uitge-

ven van geld op de weg van Allah (infaq) zal dit begrip duidelijker maken. Een gelovige is een persoon die zijn eigendom en zichzelf aan Allah heeft verkocht. Hij zou alles wat hij heeft moeten gebruiken om Allah zoveel mogelijk tevreden te stellen. Echter, hij kan vaak voor keuzes komen te staan. Laten we aannemen dat hij een redelijke som geld heeft waarmee hij een nieuw pak voor zichzelf kan kopen. Dit is inderdaad een wettige handeling; nauwkeurig zijn in je verschijning is zeker iets dat overeenkomt met de wil van Allah. Er zijn echter andere dingen die met het geld gedaan zouden kunnen worden, wat Allah meer zou plezieren. Dit is echter een beslissing die geheel bij de persoon ligt. Door de situatie en de omgeving waarin hij zich bevindt in beschouwing te nemen, moet hij zijn prioriteiten stellen door zijn geweten te raadplegen.

Een ander voorbeeld: Een gelovige is verantwoordelijk voor 'het bevelen van het goede en het verbieden van het slechte', het verspreiden van de religie van Allah en het op intellectuele gronden bestrijden van de tirannen in de wereld. Het op de schouders nemen van deze verantwoordelijkheid is een manier om de tevredenheid van Allah te verdienen. Zo een verantwoordelijkheid betekent dat bepaalde plichten altijd voorrang hebben. Aangezien er zoveel plichten bij zo een belangrijke verantwoordelijkheid inbegrepen zijn, zou het onjuist zijn om prioriteit te geven aan enige andere daad, ook al is het een wettige daad. Een man is bijvoorbeeld verantwoordelijk voor de zorg van zijn gezin: hij is degene die zorgt voor veiligheid en onderhoud van de gezinsleden. Maar om dit als excuus te gebruiken om de verantwoordelijkheid van 'het gebieden van het goede en het verbieden van het slechte' te vermijden, zou ongepast gedrag zijn voor een gelovige.

Wanneer er over nagedacht wordt, kunnen we zien dat de ziel (nafs) erbij betrokken is wanneer iemand de voorkeur geeft aan iets wat minder waardevol is in de ogen van Allah. Het geven van de voorkeur aan iets minder waardevols is het gevolg van het aan de

kant zetten van een 'aandeel' voor de ziel. In dit geval moet diegene zien te bereiken dat hij niet door zijn ziel geleid wordt, maar krachtig proberen de goedkeuring van Allah te verkrijgen. Het proberen te verkrijgen van Zijn goedkeuring door 99% inspanning en het aan de kant zetten van 1% voor de ziel is misschien onacceptabel voor Allah. De situatie van degenen die deelgenoten toeschrijven aan Allah wordt als volgt beschreven:

En zij hebben aan Allah een deel toebedacht van wat Hij heeft voortgebracht aan gewassen en vee en zij zeiden: "Dit is voor Allah" volgens hun bewering "en dit is voor onze afgoden." Wat dan voor hun afgoden is, dat bereikt niet Allah; en wat voor Allah is, dat bereikt wel hun afgoden. Slecht is het wat zij oordelen. (Soerah Al-An'am, 136)

Als een persoon zijn leven waagt om zijn gezin te beschermen wanneer hem onrecht aangedaan wordt, maar onachtzaam is en zich alleen met zichzelf bemoeit wanneer er onderdrukking van en laster jegens andere gelovigen plaatsvindt, dan kunnen we hieruit opmaken dat hij niet probeert de goedkeuring van Allah te verkrijgen. Zo een houding geeft de mens zijn neiging naar overgave aan de ziel (nafs) weer, wat geheel tegen het doel van de Islam indruist; 'het dienen van alleen Allah'. Verder wordt het handelen in overeenstemming met de verlangens van de ziel in de Qoer'aan beschreven als het toekennen van deelgenoten aan Allah:

Heb jij degene gezien die zijn begeerten als zijn god neemt? Zou jij een beschermer voor hem zijn? (Soerah Al-Foerqaan, 43)

Aan de andere kant wijdt een gelovige al zijn bezittingen en heel zijn leven aan Allah. Dit superieure kenmerk van de gelovigen wordt als volgt in de Qoer'aan weergegeven:

Zeg: 'Voorwaar, mijn salaas, mijn aanbedding, mijn leven en mijn sterven zijn opgedragen aan Allah, Heer der Werelden.' (Soerah Al-An'am, 162)

De houding van de gelovigen in de tijd van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) omtrent het zoeken naar de goedkeuring van Allah tijdens oorlog, wordt beschreven in de *Qoer'aan*. Oog in oog met twee groepen vijanden, wilden de gelovigen liever tegen de zwakste groep vechten. Het was echter de wil van Allah dat er een gevecht zou moeten zijn met de sterkere groep. Deze gebeurtenissen worden als volgt verteld:

En (gedenkt) toen Allah jullie beloofde dat er één van de twee groepen (van jullie vijanden) zeker voor jullie (als tegenstander) zou zijn. En jullie wensten dat zij die geen wapens bij zich droegen voor jullie (als tegenstanders) zouden zijn. Maar Allah wenst dat de Waarheid bewaarheid wordt door Zijn Woorden en Hij roeit de ongelovigen uit. Opdat de Waarheid bewaarheid zou worden en de valsheid als valsheid duidelijk zou worden, ook al hebben de misdadigers er een afkeer van. (Soerah Al-Anfal, 7-8)

Uiteindelijk maakte Allah hen de sterkste partij en leidde Hij hen om hetgeen te doen wat Hem tevredenstelt. En zij triomfeerden met de hulp van Allah. Deze gebeurtenis is gevormd door de omstandigheden in die periode. Het blijft echter een feit dat Moslims in elke tijd getest worden door verschillende gebeurtenissen. Vandaag de dag bijvoorbeeld, moeten de Moslims zich in een intellectuele strijd begeven tegen degenen die de *Qoer'aan* en de feiten van de schepping ontkennen en die immoraliteit in de maatschappij verspreiden. De Moslims moeten de beste manier bepalen van deze strijd, die zij op zich nemen en met overgave uitdragen.

Maar als iemand de kracht heeft om deze verantwoordelijkheid te nemen, en zichzelf alleen met zaken bezighoudt die niet zeer nodig zijn maar alleen om zijn eigen verlangens na te streven, zal hem dat slechts de ontevredenheid van Allah opleveren.

In elk geval is dit niet conform het gedrag van een Moslim. Hij is iemand die gekozen is door Allah en aan wie het geloof gegeven is; hij wordt verantwoordelijk gehouden voor het vernietigen van overtredingen in de maatschappij, deze te vervangen door vrede en een omgeving te creëren waarin iedereen volgens de religie van Allah leeft. Hij is verantwoordelijk voor het strijden voor de mannen, vrouwen en kinderen die onderdrukt worden en die zeggen: **Onze Heer, haal ons weg uit deze stad, waar de mensen onrecht plegen en breng ons van Uw Zijde een beschermer en breng ons van Uw Zijde een helper.** (Soerah An-Nisaa', 75)

Dit begrip is niet beperkt tot enkel een intellectuele strijd. Een Moslim moet dit standpunt tijdens zijn leven behouden in het dagelijkse leven, zijn aanbedding en bij alle situaties die hij tegenkomt.

Tegelijkertijd moeten we in gedachten houden dat de uitdrukking '**doen wat Allah het meest tevredenstelt**' gebruikt wordt om het begrip meer omvattend te maken. Het zich afkeren van wat Allah pleziert en het op zich nemen van taken van secundair belang is in feite niet goed in de ogen van Allah. Hetgeen dat Allah het meest pleziert is hetgeen dat in overeenstemming met zijn Wil is, onder alle omstandigheden. Oftewel; er is geen alternatief voor hetgeen dat Allah het meest tevredenstelt.

Niet proberen te doen wat Allah het meest tevredenstelt, en tevreden zijn met minder, is eigenlijk het gevolg van een verkeerde opvatting over het Hiernamaals. Zo een opvatting wordt gevormd omdat iemand denkt dat hij het Paradijs verdient. Echter, niemand kan zo van beloning worden verzekerd. Allah waarschuwt in de *Qoer'aan* de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) met het vers:

Of zeggen zij dat hij (Mohammed) een leugen over Allah verzonnen heeft? Als Allah het wil, dan verzegelt Hij jouw hart. Allah wist de valsheid uit en Hij bevestigt de Waarheid met Zijn Woorden. Voorwaar, Hij is Alwetend over wat zich in de harten bevindt. (Soerah As-Sjoera, 24). In dit geval is het duidelijk

dat niemand de garantie van het Paradijs heeft.

In elk geval, in de Qoer'aan wordt beschreven dat een oprechte gelovige nooit denkt dat hij of zij het Paradijs verdient en zich nooit door dit gevoel mee laat slepen. De ware gelovige bidt tot Allah in vrees en begeerte (naar Zijn Barmhartigheid) (Soerah Al-A'raf, 56).

Degenen die een gebrek hebben aan echt geloof denken ook dat zij het Paradijs verdienen, omdat zij Allah niet vrezen zoals zou moeten aangezien zij aannemen dat de daden die zij doen goed zijn. Met hun foute beredenering zeggen zij: 'ons zal toch vergeven worden.' Dit is echter een typische houding van degenen die Allah niet vrezen zoals Hij gevreesd zou moeten worden. Over de situatie van deze mensen zegt Allah het volgende:

En na hen kwamen er opvolgers die de Schrift (Taurat) erfden. Zij namen vergankelijke genietingen van dit (wereldse leven). En zij zeiden: 'Ons zal vergeven worden.' En als dezelfde genietingen tot hen komen, dan nemen zij die (weer) aan. Is er geen verbond van het schrift met hen aangegaan, dat zij over Allah niets dan de Waarheid zouden zeggen? En zij bestudeerden wat er in is. En het Huis van het Hiernamaals is beter voor degenen die (Allah) vrezen. Begrijpen jullie dan niet? (Soerah Al-A'raf: 169)

Er zijn er ook die tot de onjuiste conclusie komen dat Allah van hen houdt (misleid door de materiele rijkdom die hen in deze wereld gegeven is), daarbij geloven zij dat ook zij in het Paradijs verwelkomd zullen worden – zelfs terwijl zij twijfels hebben over het bestaan ervan. De Qoer'aan geeft een relevant voorbeeld:

En geef hun de gelijkenis van de twee mannen: aan één van hen deden Wij twee tuinen met druivenstruiken toekomen en Wij omringden die met dadelpalmen (en) tussen hen in akkers. Ieder van die twee tuinen bracht

vruchten voort en faalde daar niets in. En in hun midden deden Wij een rivier ontspringen. En er waren vruchten voor hem. Hij zei dus tot zijn (gelovige) gesprekspartner: 'Ik ben jouw meerdere op het gebied van bezit en ik ben eervoller dan een persoon.' En hij ging zijn tuin binnen en hij deed zichzelf onrecht aan. Hij zei: 'Ik denk niet dat die (tuinen) ooit zullen vergaan. En denk niet dat het uur der Opstanding zal plaatsvinden, en zelfs al zal ik tot mijn Heer teruggebracht worden: ik zal ervoor zeker een betere plaats van terugkeer vinden.' (Soerah Al-Kahf, 32-36).

Een Moslim vreest 'het dwalen nadat hij naar het rechte pad geleid is'. Het gebed van de gelovigen in de Qoer'aan is als volgt:

(Zij zeggen:) Onze Heer, laat onze harten niet afwijken nadat U ons geleid heeft en schenk ons van Uw kant Barmhartigheid. Voorwaar, U bent de Schenker. (Soerah Âl-i Imran, 8)

Het is echter belangrijk om erbij te vermelden dat dit niet het soort vrees is die ontzetting of ongemak in het hart van de gelovige doet ontstaan. Integendeel, vrees voor Allah motiveert de gelovigen om ijverig te zijn in het streven naar het zijn van dienaren die het Paradijs verdienen en verzekert dat zij hun leven in deze wereld op de best mogelijke manier besteden.

Een Moslim doelt op het verdienen van de goedkeuring van Allah in het leven in deze wereld, welke tijdelijk en kort is. Zijn gedachten concentreren zich op een enkel grote gebeurtenis die snel zal plaatsvinden: hij zal op een dag zeker sterven en rekenschap aan Allah af moeten leggen over zijn daden. Dit zal hem leiden naar een vreselijk eeuwige ondergang of naar eeuwige redding. Het zal zeker onwijs zijn om iets anders te volgen of om onachtzaam te blijven terwijl er zo een grote gebeurtenis op hem wacht.

Voor deze redding is een gelovige verantwoordelijk om te proberen 'hetgeen dat Allah het meest pleziert' te verkrijgen. Hierin te

falen betekent het zich niet bewust zijn van het gevaar dat op hem wacht. In het licht van de vernedering die iemand onder ogen zal moeten komen in de Hel en in de aanwezigheid van Allah, is het zeker belangrijk om te proberen 'hetgeen dat Allah het meest pleziert' te verkrijgen.

Een paar voorbeelden van de houding die de persoon zou moeten hebben wanneer hij oog in oog komt te staan met gevaren die iemand in deze wereld kan tegenkomen en de inspanningen die iemand zou moeten leveren om ermee om te gaan, zullen tot een beter begrip leiden van hoe iemand probeert te verkrijgen wat Allah het meeste pleziert:

-Beeld je eens in dat er een grote overstroming is en dat het water snel stijgt. Zou je in deze situatie naar een gebouw van 10 verdiepingen gaan om jezelf te redden of op de 5e verdieping blijven staan en zeggen; 'Deze plaats is hoog genoeg om mij te redden.'?

-Stel dat er een lift is die je naar de hoogste verdieping kan brengen. De lift is niet gratis en werkt maar 1 keer. Je hebt precies genoeg geld om de lift je naar de hoogste verdieping te laten brengen. Zou je al je geld uitgeven om naar de bovenste verdieping te komen of zou je op een lagere verdieping blijven die kwetsbaar is voor de stortvloed?

-En stel dat er op de 6e verdieping een feestje gehouden wordt, zou je dan naar dat feestje gaan of zou je, je best doen om de bovenste verdieping te bereiken?

-Een ander voorbeeld, stel dat een van je beste vrienden een hartaanval krijgt en dat hij meteen naar het ziekenhuis gebracht moet worden. Zou je in deze situatie zo snel mogelijk rijden of zou je denken; 'Dit is snel genoeg, hij of zij moet maar even volhouden.'

Zoals blijkt uit de bovenstaande voorbeelden, wordt men waakzaam wanneer er gevaar is en doet men zijn best om van het gevaar gered te worden. De grootste bedreiging voor de mens is de Hel. Eén van de meest belangrijke doelen van een persoon die probeert

te verkrijgen wat Allah tevredenstelt, is zijn neiging om dit gevaar te vermijden.

Stel dat je, je op de rand van de Hel bevindt, waar de mensen op de Dag des Oordeels verzameld zullen worden en de ongelofelijke beelden van de Hel te zien krijgen. Zou je na het zien van de Hel niet kiezen voor hetgeen dat Allah tevredenstelt?

Als een persoon eenmaal naar de Hel gestuurd is, heeft hij niet meer de mogelijkheid om keuzes te maken maar zal hij alleen nog rekening afleggen voor zijn daden. Een gelovige handelt altijd naar het idee van de nabijheid van de Hel, in beschouwing nemend dat hij elk moment naar het Hiernamaals zou kunnen gaan. De Qoer'aan richt bij verschillende gebeurtenissen de aandacht op het feit dat elk gevoel van spijt in het Hiernamaals tevergeefs is. Een van de relevante verzen is als volgt:

En zij zullen daarin schreeuwen: 'Onze Heer, haal ons hieruit, dan zullen wij goede werken verrichten, anders dan die wij plachten te doen.' Hebben Wij jullie geen lang leven geschonken zodat wie wilde vermaningen ter harte kon nemen? En de waarschuwer is tot jullie gekomen. Proeft daarom (de bestraffing) en voor de onrechtplegers is er geen helper. (Soerah Fatir, 37)

Aan de andere kant moeten we, net zoals we ernaar streven om van het gevaar weg te blijven, vergelijkbare en zelfs grotere inspanningen leveren om zegeningen te verkrijgen. Het is zeker niet wijs om tevreden te zijn met minder in het Paradijs. Wanneer je een eiland vol met goud verlaat, neem je dan niet zoveel mogelijk goud met je mee? Wanneer de tijd is gekomen om deze wereld te verlaten, zou een Moslim geen spijt moeten hebben en zeggen 'ik wou dat ik zo en zo had gedaan' of 'ik wou dat ik de beloningen van een bepaalde goede daad had verkregen'. Om deze situatie te vermijden, zou hij er voorzichtig in moeten zijn om te kiezen voor hetgeen Allah het meest pleziert.

Ongelovigen doen hun best om **'alles uit hun leven te halen'**, wat niet meer is dan een 'genieting' (Soerah Âl-i Imran, 197). Terwijl deze 'genieting' gedoemd is tot een bitter einde, belooft Allah Zijn goedkeuring, Genade en Paradijs aan de gelovigen. Een gelovige die gebruik wil maken van de beloftes van Allah, moet er hard naar streven om te verkrijgen wat Hem het meest tevredenstelt.

De sleutel tot de Goedkeuring van Allah: het geweten

Wanneer een gelovige voor een aantal keuzes staat, moet hij kiezen waar Allah het meest tevreden mee zou zijn. Hierbij is het geweten het belangrijkste criterium die hem naar de juiste keuze zal leiden. De Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) richt de aandacht op het belang van het geweten tijdens een gesprek met een man:

Een persoon vroeg de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem): 'Wat is geloof?'

Hij zei: 'Wanneer een goede daad een bron van blijheid voor je wordt en een slechte daad een bron van afschuw voor je wordt.' Toen vroeg hij de Boodschapper van Allah: 'Wat is een zonde?' Waarop hij zei: 'Wanneer iets aan je geweten knaagt. Geef dit dan op.' (Tirmidzi)

Een van de meest belangrijke verschillen tussen een gelovige en een ongelovige is, dat een gelovige trouw blijft aan zijn geweten en dat een ongelovige in overeenstemming met zijn ziel handelt, die tot slechte daden aanzet.

Het is echter in geen geval waar dat een gelovige immuun is voor de verleidingen van de ziel. Zoals de Profeet Yoesoef zei: **Ik verklaar dat ikzelf niet onschuldig ben. Voorwaar, de ziel spoort aan tot het kwade, behalve bij wie door mijn Heer begenadigd is. Voorwaar, mijn Heer is vergevingsgezind, Barmhartig.** (Soerah Yoesoef, 53). Daarom zal het slechte alternatieven aanbieden.

Een gelovige vermijdt de verleiding van zijn ziel door middel van zijn geweten. Wanneer hij voor een keuze staat, is de gelovige ge-

neigd de keuze die hem het eerste te binnen schiet te kiezen, welke in het algemeen hetgeen is dat Allah het meest tevredenstelt. En dan komt de ziel ertussen: het probeert andere alternatieven meer aantrekkelijk te maken en vindt excuses om ze wettig te maken. Een gelovige moet deze excuses negeren en handelen in overeenstemming met de eerste en absoluut correcte keuze naar welke zijn geweten hem leidt.

Houden van, omwille van Allah

Dat is wat Allah als verheugende tijding aan zijn dienaren verkondigt, degenen die geloven en goede werken verrichten. Zeg (O Mohammed): 'Ik vraag van jullie alleen liefde voor de naaste verwanten. En voor wie een goede daad verricht vermenigvuldigen Wij daarin het goede. Voorwaar, Allah is de Vergevensgezinde, de Waarderende.' (Soerah As-Sjoera, 23)

Een gelovige wijdt zijn hele leven aan Allah. Hij leeft voor Allah, werkt voor Allah en houdt van, omwille van Allah. 'Houden van omwille van Allah' is misschien iets onbegrijpelijks voor degene die niet bekend is met de ware Islam. Iemand die in zijn leven ver van Allah verwijderd is gebleven, en die Hem daardoor niet gekend heeft, zal zich er niet van bewust zijn hoe hij intuïtief van Allah kan houden.

Een gelovige echter, die Allah kent en Zijn Genade voor hem herkent, die ziet in dat alles waar hij van houdt Zijn Gunst is en dat hij zijn bestaan en leven te danken heeft aan Zijn Genade, hij houdt van Allah en verwerft de nobele geest om te kunnen houden van anderen, omwille van Allah. In de Qoer'aan wordt het verschil tussen gelovigen en anderen in deze zaak als volgt aangegeven:

En er zijn er onder de mensen die naast Allah afgoden nemen, die zij liefhebben met de liefde als (die) voor Allah, maar degenen die geloven zijn sterker in liefde voor Allah. (Soerah Al-Baqarah, 165)

Zoals in het bovenstaande vers gesteld wordt, houden zij - degenen die deelgenoten aan Allah toekennen en de eigenschappen van Allah aan hen toeschrijven - van deze wezens zoals zij van Allah zouden moeten houden. Dit is het soort liefde die gebaseerd is op afgoderij.

Zich bewust van het feit dat alles aan Allah toebehoort en dat het bestaan van alles het gevolg van schepping van Allah is, houden de gelovigen het meest van Allah. Dit geweldige kenmerk, wat een natuurlijk gevolg is van de erkenning van de gelovigen dat Allah het Ene en Enige Opperste wezen is, maakt hun totaal anders dan de andere mensen. Deze kwaliteit van de gelovigen wordt genoemd in een van de gezegdes van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*):

'Ieder die drie dingen heeft, ontdekt de zoetheid van het geloof; dat Allah en Zijn Boodschapper meer geliefd voor hem zijn dan al het andere, dat hij van anderen houdt omwille van Allah en dat hij hekelt om terug te keren naar ongeloof zoals hij hekelt om in het vuur ge-goooid te worden.' (Boekharie en Moeslim)

Degenen die deelgenoten aan Allah toeschrijven, kunnen het gedenken van Allah niet uitstaan:

...wanneer jij jouw Heer de Enige noemt tijdens de Qoer'aan recitatie, dan keren zij hun ruggen toe, zich afwendend. (Soerah Al-Israa': 46)

Er moet wel genoemd worden dat het gedenken van Allah naast het aanbidden van afgoden de afgodaanbidders niet stoort. Het wordt als volgt uitgelegd: 'We zijn Moslims maar we kunnen ook plezier hebben.' De gelovigen ziet echter het volgende feit in:

-Niets (of het nu een mens, ding of gebeurtenis is) heeft de schoonheid van zichzelf. Allah schiept alle dingen en schenkt hun schoonheid. Aangezien een persoon bijvoorbeeld niet zijn eigen gezicht gemaakt heeft, behoort de schoonheid van zijn gezicht aan Allah toe.

-Allah geeft deze schoonheid aan de mens, die Hij voor slechts

een korte tijd uit het niets geschapen heeft (aangezien die persoon snel oud zal worden en komt te overlijden). Alleen Allah bezit de macht om deze schoonheid te herscheppen in een perfectere vorm.

-Zoals in het geval van de mens, zijn alles wezens die liefde verdienen door Allah geschapen en 'mooi gemaakt'. Om de mensen eraan te herinneren dat Allah de werkelijke eigenaar van schoonheid is, heeft Hij voorbestemd dat de schoonheid van alle dingen vergaat. In het Hiernamaals zullen alle wezens opnieuw geschapen worden.

In dit geval houdt een gelovige van alle dingen die hij in deze wereld tegenkomt, zich ervan bewust dat zij allemaal aan Allah toebehoren en dat hij de 'echte' vorm van schoonheid ervan in het Hiernamaals zal tegenkomen. Als gevolg hiervan is zijn werkelijke liefde voor Allah, De Enige die hem geeft waarvan hij houdt: Hij is de Bezitter van elke schoonheid.

In tegenstelling tot het begrip van liefde die voor de gelovigen gebaseerd is op geloof in Allah, is de liefde van ongelovigen gebaseerd op afgoderij. In de Qoer'aan wordt deze vorm van liefde beschreven in de woorden van de Profeet Ibrahiem (as):

En hij (Ibrahiem) zei: 'Voorwaar, wat jullie naast Allah hebben genomen zijn slechts afgoden om de onderlinge liefde tussen jullie te versterken in dit wereldse leven. Daarna zullen jullie op de Dag der Opstanding elkaar verwerpen en elkaar vervloeken. Maar jullie verblijfplaats is de Hel en er zullen geen helpers voor jullie zijn.' (Soerah Al-'Ankaboet, 25)

Said Noersi, ook wel bekend als Bedioezzaman (wonder van de eeuw), een van de grootste Islamitische geleerden van de 20e eeuw, vergelijkt deze vorm van liefde met die van een man die naar de zon kijkt door middel van een spiegel die hij in zijn hand vasthoudt. Zodra de spiegel in stukken gebroken is en het licht er niet meer door weerkaatst wordt, is de man verdrietig over zijn verlies van deze lichtbron. Hij is echter niet intelligent genoeg om te begrijpen dat het

licht oorspronkelijk niet van de spiegel afkomstig is. Het licht komt van de zon; de spiegel reflecteert het alleen.

Een gelovige laat al zijn liefde voor Allah zien. Houden van Allah betekent het houden van andere wezens, bewust zijn van het feit dat zij de eigenschappen van Allah weergeven en dat deze eigenschappen werkelijk aan Hem toebehoren, zoals in het geval van de spiegel.

Het gevolg hiervan is dat een gelovige zijn liefde voor Allah laat zien door het houden van gelovigen die de eigenschappen van Allah gebruiken in hun manieren en gedrag en die de morele waarden laten zien die Allah goedkeurt. Deze vorm van liefde is niet gebaseerd op familiebanden, ras of enige vorm van belang. Het is een gevolg van de liefde die voor Allah gevoeld wordt, het is enkel en alleen een kwestie van het houden van degenen die van Allah houden. In de *Qoer'aan* beschrijft onze Heer de liefde tussen gelovigen door te verwijzen naar de liefde tussen de metgezellen van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) in zijn tijd:

En degenen die vóór hen in de stad (Medina) woonden en geloofden (de Ansar), zij houden van degenen die (vanuit Mekka) naar hen zijn uitgeweken, zij vinden in hun hart geen jaloezie op wat aan (hen) gegeven is. En zij geven (aan hen) voorrang boven zichzelf, ook al is er behoefte onder hen. En wie zich hoedt voor zijn eigen gierigheid: dat zijn degenen die zullen welslagen. (Soerah Al-Hasjr, 9)

De *Qoer'aan* maakt duidelijk dat de liefde voor gelovigen speciaal door Allah aan hen geschonken is:

Voorwaar, degenen die geloven en goede werken verrichten: de Barmhartige zal hun liefde schenken. (Soerah Maryam, 96)

Allah zei: 'O Yahya, neem de Schrift stevig aan.' En Wij gaven de Wijsheid aan hem, terwijl hij jong was. Als tegenwoordigheid van Onze Zijde en reiniging. En hij vreesde (Allah). (Soerah Maryam, 12-13)

Gelovigen houden alleen van Allah en degenen die in Hem geloven. Zij houden niet van mensen die tegen Allah strijden. Dit onderwerp wordt benadrukt in de volgende verzen van de Qoer'aan:

O jullie die geloven, neemt niet Mijn vijanden en jullie vijanden tot vrienden, aan wie jullie genegenheid betonen. Waarlijk, zij geloofden niet in wat tot jullie is gekomen van de Waarheid. Zij hebben de Boodschapper en jullie verdreven, omdat jullie in Allah, jullie Heer, geloven. Als jullie uittrekken, strijdend op Mijn weg, Mijn Welbehagen zoekend (bevriend hen dan niet). Jullie verheimelijken jullie genegenheid voor hen, maar Ik weet het beste wat jullie verborgen hielden en wat jullie openbaar maakten. En wie van jullie dit doet: waarlijk, die is afgedwaald van de rechte Weg. (Soerah Al-Moemtahana, 1)

Waarlijk, er was voor jullie een goed voorbeeld in Ibrahiem en degenen die met hem waren, toen zij tot hun volk zeiden: 'Wij zijn niet verantwoordelijk voor jullie en voor wat jullie naast Allah aanbidden. Wij geloven jullie niet en er is tussen ons en jullie vijandschap en haat ontstaan, voor altijd, tot jullie in Allah, de Enige geloven.' Behalve het woord van Ibrahiem tegen zijn vader. (Soerah Al-Moemtahana, 4)

O jullie die geloven, neemt jullie vaders en jullie broeders niet als leiders wanneer zij het ongeloof verkiezen boven het geloof. En wie van jullie hen tot leiders maakt: zij zijn degenen die de onrechtplegers zijn. (Soerah At-Tawbah, 23)

Jij vindt geen volk dat in Allah en in de Laatste Dag gelooft dat degenen die Allah en Zijn Boodschapper tegenstreven bevriend, ook al zijn het hun vaders, of hun zonen of hun broeders of hun stamgenoten... (Soerah Al-Moedjadalah, 22)

De bovenstaande verzen maken duidelijk dat de liefde van een gelovige alleen berust op het criterium 'liefde voor Allah'. Door alle factoren zoals familiebanden of rijkdom opzij te zetten, is deze liefde diep geworteld in geloof en nobele waarden. Een gelovige houdt eerder van degenen die verzekerd zijn van geloof dan van degenen die beroemd zijn, geld of sociale status hebben, die alleen maar belangrijk lijken.

Na zijn gevoelens van liefde gezuiverd te hebben van andere factoren dan 'het houden van Allah', houdt de gelovige het meest van degenen die Allah het meeste vreest en die het meest zijn best doet om Hem tevreden te stellen. Hoe meer iemand eigenschappen heeft die typisch zijn voor de gelovigen, hoe meer geliefd hij is bij de gelovigen. In de Qoer'aan zijn we getuige van gelovigen die veel van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) houden, degene die het dichtst bij Allah staat en Allah het meest vreest:

**De Profeet is de gelovigen meer nabij dan zij zichzelf.
(Soerah Al-Ahzab, 6)**

Aangezien een gelovige zijn begrip van liefde gebaseerd is op geloof, zal hij zijn huwelijk ook op dezelfde gronden baseren. Ook bij dit punt is er een wezenlijk verschil tussen gelovigen en ongelovigen: ongelovigen baseren hun huwelijk vaak op wederzijdse materiele voordelen. Dit komt met name voor bij vrouwen die proberen een 'vooraanstaande' man te vinden om zo een hogere levensstandaard te bereiken. T zo een doel voor ogen kan een jong meisje makkelijk toestemmen om een echtgenote te zijn voor iemand voor wie zij niets voelt. Dit is in feite vergelijkbaar met een commerciële overeenkomst waar beide partijen voordelen uit halen. Het enige verschil is dat deze overeenkomst voor het leven is.

Er zijn enorm veel voorbeelden van zulke huwelijken. Er zijn veel jonge mensen die een rijkere of oudere partner trouwen, of iemand die bekend staat om hun immoraliteit, slechts omdat zij rijk of beroemd zijn.

Huwelijken van ongelovigen zijn echter niet altijd alleen gebaseerd op materieel voordeel. Er zijn ook veel jonge mensen die op zoek zijn naar 'een goed uiterlijk' of aantrekkelijkheid in de persoon die zij willen trouwen. Zulke mensen trouwen alleen met iemand die niets hebben behalve fysieke charme, die zij als de prins op het witte paard beschouwen (in het geval van de vrouwen).

Deze beredenering negeert een beslissend feit: al deze fysieke eigenschappen zijn uiteindelijk gedoemd om te verdwijnen. Alle mensen zullen uiteindelijk oud worden. Allah kan tevens het geluk, goed uiterlijk en gezondheid van de mens in een moment wegnemen. Het kost maar een paar seconden om een ongeluk te krijgen en verlamd te raken, bedlegerig of om het goede uiterlijk kwijt te raken. In zulke omstandigheden, wat gebeurt er dan met zo'n huwelijk?

Wat zou iemand doen wanneer de partner blind wordt door een ongeluk, terwijl de mooie ogen reden waren voor het huwelijk? Waarschijnlijk realiseert diegene zich dan pas waar deze belangrijke beslissing op gebaseerd was.

Een gelovige doelt op het eeuwige Paradijs in het Hiernamaals. Zijn leven is bedoeld om de goedkeuring van Allah te verkrijgen en om 'redding en geluk' te verkrijgen. Door al zijn gebeden en heel zijn leven aan Allah toegewijd te hebben, zal hij zeker ook zijn huwelijk aan Allah wijden.

Een huwelijk dat aangegaan wordt om de goedkeuring van Allah te verkrijgen, is zeker compleet verschillend van het huwelijk gebaseerd op afgoderij. In zo'n huwelijk kan het criterium nooit geld, faam of schoonheid zijn. Het enige doel om te trouwen zal zijn om de goedkeuring van Allah te verkrijgen. Als gevolg hiervan, trouwt hij of zij alleen een persoon die trouw is aan Allah en superieur is in zijn geloof en vroomheid (taqwa).

Voor de bovenstaande reden uitte een bepaalde vrouw in de tijd van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) het verlangen om met de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) te trouwen. Degenen die de voor-

keur aan iets anders gaven worden in de Qoer'aan beschreven als het verlangen naar 'het wereldse leven en de versieringen ervan':

O Profeet, zeg tot jouw echtgenotes: 'Als jullie het wereldse leven wensen en de versieringen ervan, komt dan, dan zal ik jullie een scheidingsgift schenken en jullie op een eervolle manier laten gaan. Maar als jullie het welbehagen van Allah en Zijn Boodschapper wensen, en het Huis van het Hiernamaals: Voorwaar, Allah heeft voor de weldoensters onder jullie een geweldige beloning bereid. (Soerah Al-Ahzab, 28-29)

Eigenschappen van de gelovigen

Degene die volgens de Qoer'aan leeft zal ook van degenen die volgens de Qoer'aan leven houden, dat zijn de gelovigen. Dankzij hun geloof in Allah worden de gelovigen enkele eigenschappen gegeven die hun het waard maken om van te houden. Een gelovige zal deze eigenschappen ook in andere gelovigen zoeken en zodra hij deze ontdekt, zal hij hen liefhebben.

De vooraanstaande eigenschappen van de gelovigen worden in de Qoer'aan uitgelegd:

✽ Gelovigen dienen alleen Allah. Er is geen ander wezen naast Hem die zij aanbidden. (Soerah Al-Fatiha, 1-7; Soerah An-Nisaa', 36)

✽ Zij vrezen Allah. Zij weerhouden zich ervan om iets te doen wat Allah verboden heeft of dat in tegenstelling met de wil van Allah is. (Soerah al 'Imran, 102; Soerah Ya Sin, 11; Soerah At-Taghaboen, 16; Soerah as Zoemar, 23)

✽ Zij vertrouwen alleen Allah (Soerah Al-Baqarah, 249; Soera At-Tawbah, 25-26)

✽ Zij vrezen alleen Allah (Soerah Al-Ahzab, 39)

✽ Zij zijn Allah altijd dankbaar. Voorspoed of armoede maakt van hen geen opscheppers of vol zelfmedelijden. (Soerah Al-Baqarah, 172; Soera Al-Israa', 3; Soera Ibrahim, 7)

✽ Zij hebben zekerheid in hun geloof. De gedachte om zich af te keren van de goedkeuring van Allah zal nooit bij hem opkomen. Zij verlenen ijverig diensten aan anderen. (Soerah Al-Hoejoerat, 15; Soera Al-Baqarah, 4)

✽ Zij zijn onlosmakelijk verbonden aan de Qoer'aan. Zij heroriënteren al hun daden in overeenstemming met de Qoer'aan. Zij verwerpen bepaald gedrag direct wanneer zij zich realiseren dat het niet conform de leringen van de Qoer'aan is. (Soerah Al-A'raf, 170; Soerah Al-Ma'idah, 49; Soerah Al-Baqarah, 121)

✽ Zij gedenken Allah voortdurend. Zij weten dat Allah de Alhorende en Alziende is en houden altijd de eeuwige Macht van Allah in gedachten. (Soerah Âl-i 'Imran, 191; Soerah Ar-Ra'd, 28; Soerah An-Noer, 37; Soerah Al-A'raf, 205; Soerah Al-'Ankaboet, 45)

✽ Zij kennen hun zwakheid tegenover Allah. Ze zijn nederig (dit betekent echter niet dat zij zwak zijn of een onzekere houding jegens anderen hebben). (Soerah Al-Baqarah, 286; Soerah Al-A'raf, 188)

✽ Zij weten dat er niets met hen zal gebeuren, behalve dat wat Allah voor hen heeft bestemd. Ze maken zich niet druk en ze blijven altijd rustig en vertrouwen in Allah. (Soerah At-Tawbah, 51; Soerah At-Taghaboen, 11; Soerah Yoenoës, 49; Soerah Al-Hadid, 22)

✽ Zij richten zich op het Hiernamaals; hun voornaamste doel is het Hiernamaals. Ze trekken voordeel uit de wereldse zegeningen en streven in deze wereld naar een omgeving vergelijkbaar met het Paradijs. (Soerah An-Nisaa', 74; Soerah Sad, 46; Soerah Al-A'raf, 31-32)

✽ Zij nemen alleen Allah en gelovigen als goede vrienden en vertrouwelingen (Soerah Al-Ma'idah, 55-56; Soerah Al-Moedjadalah, 22)

✽ Zij zijn voorzien van begrip. Zij verliezen nooit hun bewustzijn van aanbidding en blijven op elk moment voorzichtig en waakzaam. Ze verlenen altijd diensten in het belang van de gelovigen en de religie. (Soerah Al-Moe'min, 54; Soerah Az-Zoemar, 18)

✽ Zij streven in het uiterste op de weg van Allah. Ze bestrijden de ongelovigen op intellectuele gronden, vooral de leiders van de

ongelovigen. Ze raken nooit gefrustreerd of vol medelijden in deze strijd. (Soerah Al-Anfal, 39; Soerah Al-Hadj, 78; Soerah Al-Hoejoerat, 15, Soera At-Tawbah, 12)

✽ Zij aarzelen niet om de waarheid te spreken. Zij laten zichzelf er niet van weerhouden om de waarheid te vertellen door vrees voor anderen. Zij trekken zich niets aan van mensen die hen voor gek zetten en hen aanvallen en ze vrezen de menselijke censuur niet. (Soerah Al-Ma'idah, 54; Soerah Al-A'raf, 2)

✽ Zij gebruiken verschillende methodes om de Boodschap van Allah over te brengen en ze roepen de mensen op tot de religie van Allah. (Soerah Noeh, 5-9)

✽ Ze onderdrukken anderen niet. Ze zijn genadig en teergevoelig. (Soerah An-Nahl, 125; Soerah At-Tawbah, 128; Soerah Hoed, 75)

✽ Ze laten zich niet meeslepen door hun kwaadheid; ze zijn tolerant en vergevingsgezind. (Soerah Âl-i 'Imran, 134; Soerah Al-'Araf, 199; Soerah As-Sjoera, 40-43)

✽ Het zijn betrouwbare mensen. Ze maken indruk op mensen door hun sterke persoonlijkheid en laten hun voelen hoe betrouwbaar ze zijn. (Soerah Ad-Doekhan, 17-18; Soerah At-Takwier, 19-21; Soerah Al-Ma'idah, 12; Soerah An-Nahl, 120)

✽ Ze worden ervan beschuldigd tovenaars te zijn of gek. (Soerah Al-'Araf, 132; Soerah Yoenoës, 2; Soerah Sad, 4; Soerah Al-Hidjr, 6; Soerah Al-Qamar, 9)

✽ Ze worden blootgesteld aan onderdrukking. (Soerah As-Sjoera; 49, 167; Soerah Al-'Ankaboet, 24; Soerah Ya Sin, 18; Soerah Ibrahiem, 6; Soerah An-Naml, 49; Soerah Hoed, 91)

✽ Ze houden vol bij tegenspoed. (Soerah Al-'Ankaboet, 2-3; Soerah Al-Baqarah, 156, 214; Soerah Âl-i 'Imran, 142, 146, 195; Soerah Al-Ahzab, 48; Soerah Moehammed, 31; Soerah Al-An'am, 34)

✽ Zij zijn niet bang voor onderdrukking of de dood. (Soerah At-Tawbah, 111; Soerah Âl-i 'Imran, 156-158, 169-171, 173; Soerah As-Sjoera, 49-50; Soerah As-Saffat, 97-99; Soerah An-Nisaa', 74)

✽ Ze worden aangevallen, er worden plannen tegen hen beraamd en ze worden bespot. (Soerah Al-Baqarah, 14, 212)

✽ Ze worden beschermd door Allah. Alle samenzweringen tegen hen blijken waardeloos te zijn. Allah beschermt hen tegen alle laster en samenzweringen. (Soerah Âl-i 'Imran, 110-111, 120; Soerah Ibrahiem, 46; Soerah Al-Anfal, 30; Soerah An-Nahl, 26; Soerah Yoesoef, 34; Soerah Al-Hadj, 38; Soerah Al-Ma'idah, 42, 105; Soerah An-Nisaa, 141)

✽ Ze zijn op hun hoede voor ongelovigen. (Soerah An-Nisaa: 71, 102; Soerah Yoesoef, 67)

✽ Ze behandelen Satan en zijn volgelingen als hun vijanden. (Soerah Fatir, 6; Soerah Az-Zoekhruf, 62; Soerah Al-Moemtahana, 1; Soerah An-Nisaa, 101; Soerah Al-Ma'idah, 82)

✽ Ze bestrijden de huichelaars. Zij houden de mensen die hypocriete eigenschappen vertonen geen gezelschap. (Soerah At-Tawbah, 83, 95, 123)

✽ Ze voorkomen de tirannie van huichelaars. (Soerah Al-Ahzab, 60-62; Soerah Al-Hasjr, 6; Soerah At-Tawbah, 14-15, 52)

✽ Ze handelen niet alvorens elkaar geraadpleegd te hebben. (Soerah As-Sjoera, 38)

✽ Ze verlangen niet naar het opzichtige leven van de ongelovigen. (Soerah Al-Kahf, 28; Soerah At-Tawbah, 55; Soerah Ta Ha, 131)

✽ Ze raken niet onder de indruk van rijkdom of status. (Soerah Al-Hadj, 41; Soerah Al-Qasas, 79-80; Soerah An-Nahl, 123)

✽ Ze voeren elke handeling van aanbidding op de beste manier uit. (Soerah Al-Baqarah, 238; Soerah Al-Anfal, 3; Soerah Al-Moe'minoen, 1-2)

✽ Ze volgen niet de meerderheid maar eerder de criteria die Allah heeft gegeven. (Soerah Al-An'am, 116)

✽ Ze streven ernaar om dichter bij Allah te komen en om een goed voorbeeld te zijn voor degenen die geloven. (Soerah Al-Ma'idah, 35; Soerah Fatir, 32; Soerah Al-Waqi'a, 10-14; Soerah Al-Foerqaan, 74)

✽ Ze worden niet beïnvloed door de Satan. (Soerah Al-A'raf, 201; Soerah Al-Hidjr, 39-42; Soerah An-Nahl, 98-99)

✽ Ze volgen hun vaders niet blindelings. Ze gedragen zich in

overeenstemming met de leringen van de Qoer'aan. (Soerah Ibrahiem, 10; Soerah Hoed, 62, 109)

✽ Zij laten niet toe dat de vrouwen slecht behandeld worden. (Soerah An-Noer, 4; Soerah At-Talaq, 6; Soerah Al-Baqarah, 231, 241; Soerah An-Nisaa, 19)

✽ Ze vermijden het extreme. (Soerah Al-An'am, 141; Soerah Al-Foerqaan, 67)

✽ Ze bewaken hun kuisheid, trouwen en leiden hun getrouwd leven op de manier die Allah van hen verlangt. (Soerah Al-Moe'minoen, 5-6; Soerah An-Noer, 3, 26, 30; Soerah Al-Baqarah, 221; Soerah Al-Ma'idah, 5; Soerah Al-Moemtahana, 10)

✽ Ze zijn bescheiden wanneer zij hun aanbidding uitvoeren. (Soerah Al-Baqarah, 143; Soerah An-Nisaa, 171)

✽ Het zijn mensen die zichzelf opofferen. (Soerah Al-Insan, 8; Soerah Âl-i 'Imran, 92, 134; Soerah At-Tawbah, 92)

✽ Ze dragen zorg voor het schoon zijn. (Soerah Al-Baqarah, 125, 168; Soerah Al-Moeddathir, 1-5)

✽ Ze hechten belang aan schoonheid en kunst. (Soerah Saba', 13; Soerah An-Naml, 44)

✽ Ze bespioneren of belasteren de gelovigen niet. (Soerah Al-Hoejoerat, 12)

✽ Ze vermijden jaloezie. (Soerah An-Nisaa, 128)

✽ Ze vragen om vergiffenis aan Allah. (Soerah Al-Baqarah, 286; Soerah Âl-i 'Imran, 16-17, 147, 193; Soerah Al-Hasjr, 10; Soerah Noeh, 28)

Onderdrukking van gelovigen

De opgesomde eigenschappen van gelovigen, bestaan uit twee soorten:

De eerste soort zijn de eigenschappen die gelovigen uit vrije wil vertonen: bijvoorbeeld het zijn van een dienaar van Allah, zichzelf opofferen en bescheidenheid.

De tweede soort eigenschappen zijn degenen die blijken in situaties waarover zij geen controle hebben, bijvoorbeeld de samen-

zwerigen tegen hen of dat de ongelovigen hen bespotten. Deze zijn in feite heel belangrijk om de oprechte gelovigen te kunnen identificeren. Dit omdat veel van de eigenschappen die door de gelovigen vertoond worden te imiteren zijn. Een huichelaar kan bijvoorbeeld elke handeling van aanbidding verrichten of opofferingen maken, op de voorwaarde dat hij er iets mee wint door dit te doen. Maar de eigenschappen die duidelijk worden in situaties zonder dat zij er controle over hebben, zijn niet te imiteren, bijvoorbeeld wanneer de ongelovigen de oprechte gelovigen onderdrukken.

In dit geval zijn deze eigenschappen van groot belang bij het evalueren van de gelovigen. Om te kunnen begrijpen of een gemeenschap bestaat uit oprechte gelovigen, moeten deze criteria – de onveranderlijke wetten van Allah zoals deze zijn uitgelegd in de *Qoer'aan* – in beschouwing worden genomen.

Wanneer we de verbale onderdrukking en laster jegens Moslims evalueren, moeten we de gebeurtenissen die de Moslims in het verleden meegemaakt hebben als referentiepunt nemen. De *Qoer'aan* verantwoordt de moeilijkheden en laster die de Moslims in die tijd ondervonden:

Denken jullie dat jullie het Paradijs zullen binnengaan, terwijl het gelijke dat tot degenen kwam die voor jullie zijn heengegaan, nog niet tot jullie is gekomen? (Soerah Al-Baqarah, 214)

In de verzen waarin de beproevingen van degenen in het verleden verteld worden, komen we op een interessant punt. De vijanden van de Profeten en gelovigen zeiden niet: 'Deze mensen geloven in Allah en trachten Zijn goedkeuring te verkrijgen' of 'Deze mensen zijn niet immoreel zoals wij, deze mensen bezitten nobele waarden.' Integendeel, zij probeerden leugens over de gelovigen te vertellen en beschuldigden hen op de meest ongepaste manier.

Ze zouden het zeker niet wagen om te zeggen: 'we zijn opstandig jegens Allah en we hebben geen morele grenzen; we willen ge-

woon deze mensen die ons geen voordeel brengen onderdrukken.' Het zou niet wijs zijn om van deze mensen te verwachten dat ze een bekentenis afleggen zoals: 'Zij zijn de mensen die zich houden aan de geboden van Allah, terwijl wij overtreders zijn.' Integendeel, zij zouden ernaar streven om hun laster jegens de gelovigen te rechtvaardigen en doen zich voor als degelijke en eerlijke mensen. In de verhalen in de Qoer'aan zien we dat in het verleden dezelfde methodes gebruikt werden tegen de gelovigen.

Bijvoorbeeld, de Profeet Noeh (aleyhisselam) riep zijn mensen op – zoals alle andere Profeten – om alleen Allah te dienen. Een systeem gebaseerd op het dienen van alleen Allah belemmerde natuurlijk de vooruitgang van de belangen van de leiders van de maatschappij, die rijkdom en status verwierven door een systeem van ongelof. Deze leiders zouden zeker niet toegeven dat hetgeen Noeh (aleyhisselam) vroeg niet in overeenkomst was met hun belangen. Integendeel, zij beschuldigden hem van het najagen van zijn eigen belangen, status en gezag. De Qoer'aan zegt het volgende over deze situatie:

En voorzeker, Wij hebben Noeh tot zijn volk gezonden. Toen zei hij: 'O mijn volk, aanbidt Allah, er is geen andere god voor jullie dan Hij. Waarom vrezen jullie (Allah) niet?' Toen zeiden de vooraanstaanden van zijn volk: 'Deze (man) is slechts een mens zoals jullie. Hij wenst uit te blinken boven jullie. En als Allah het gewild had, zou Hij Engelen hebben gestuurd. Wij hebben hierover van onze voorouders nog nooit gehoord.' (Soerah Al-Moe'minoen, 23-24)

De Profeet Moesa (aleyhisselam) en de Profeet Haroen (aleyhisselam) werden van hetzelfde beschuldigd. De Farao en zijn mensen zeiden tot hen: **Ben jij tot ons gekomen om ons af te brengen van dat (pad van de afgoderij) waarop wij onze vaders aantreffen en opdat de macht op aarde voor jullie (Moesa en Haroen) zou zijn? Maar wij geloven jullie niet.** (Soerah Yoenoos, 78)

De laster jegens de gelovigen kan een ongelooflijk niveau bereiken. Door de geschiedenis heen, zijn de boodschappers van Allah beschuldigd van het betoveren en misleiden van de gelovigen om hen heen:

En zij zeiden: 'Waarlijk, dit zijn zeker twee tovenaars, die jullie met hun tovenarij uit jullie land willen verdrijven en zij gaan jullie navolgenswaardige levenswijze doen verdwijnen.' (Soerah Ta Ha, 63)

En zij verbaasden zich dat er een waarschuwer uit hun midden tot hen was gekomen. En de ongelovigen zeiden: 'Dit is een liegende tovenaar!' (Soerah Sad, 4)

De voornaamste ambitie van degenen die leugens over de Moslims vertellen, is om een beeld van de Moslims te tonen, die dezelfde gebreken heeft als zichzelf. Dit ging zo ver dat zij het durfden om over de Profeet Noeh (aleyhisselam) te zeggen: **Is de vermaning juist aan hem onder ons neergezonden, terwijl hij een schaamteloze leugenaar is** (Soerah Al-Qamar, 25)

Een andere leugen die vaak over gelovigen verteld wordt is dat ze gek zijn. De reden voor deze laster is dat de ongelovigen niet in staat zijn om een belangrijk argument van de gelovigen in te zien. Door geen begrip te hebben voor 'het verdienen van goedkeuring van Allah', is het voor de ongelovigen moeilijk om de handelingen van de gelovigen te begrijpen, die alleen op dit doel gericht zijn. Ze kunnen niet begrijpen waarom gelovigen, die duidelijk geen belangen hebben bij de diensten die ze verlenen, hun leven toewijden aan Allah. In hun ogen kan zo een idealistische houding niets anders dan krankzinnigheid zijn. Deze laster is in het verleden vaker gebruikt. De Farao zei over Profeet Moesa (as): **Voorwaar jullie Boodschapper die tot jullie gezonden is, is zeker bezeten.** (Soerah As-Sjoera, 27). De mensen van Noeh (aleyhisselam) zeiden over hem: 'Een bezetene.' En hij werd verbannen. (Soerah Al-Qamar, 9)

Gelovigen werden ook beschuldigd van overspel. De Profeet Yoesoef (aleyhisselam) en Maryam (aleyhisselam), de rolmodellen voor alle gelovige mannen en vrouwen, zijn nobele mensen over wie deze leugens verteld werden. Verder beschuldigden de ongelovigen vele Profeten van het verkeren in duidelijk dwaling. (Soerah Al-A'raf, 60)

Maar het zou niet juist zijn om aan te nemen dat al deze gebeurtenissen tot het verleden behoren. De Qoer'aan vertelt ons dat andere gelovigen dezelfde ervaringen zouden kunnen hebben. Derhalve is elke gelovige die de ware religie verdedigt en daarbij degenen die ver verwijderd zijn van de waarden van die religie veront-rusten, kwetsbaar voor dezelfde beschuldigingen en laster.

We moeten in gedachte houden dat wat de ongelovigen verspreiden over Moslims deel kan zijn van een lastercampagne. Zoals de Qoer'aan adviseert, moeten we vermijden om zulk nieuws dat verspreid wordt te geloven, voordat we het onderzocht hebben. Allah waarschuwt ons hiervoor:

O jullie die geloven, als een verdorvene (fasiq) met een bericht komt, onderzoekt het dan nauwkeurig, anders treffen jullie uit onwetendheid een volk met een ramp, waarna jullie spijt zouden krijgen van wat jullie deden. (Soerah Al-Hoejoerat, 6)

LEVEN IN EEN MAATSCHAPPIJ VAN ONWETENDHEID

In de voorafgaande hoofdstukken hebben we gezien dat het voornaamste verschil tussen de gelovigen en de ongelovigen het bewustzijn van de oneindige Macht van Allah is. We hebben ook besproken dat een gelovige die zich bewust is van het bestaan van Allah en zijn hele leven moet oriënteren op het verkrijgen van de goedkeuring van Allah.

Een van de meest veelbetekende eigenschappen van iemand die de macht van Allah waardeert en aldus al zijn daden erop richt om Zijn zegeningen te mogen verdienen, zichzelf bevrijdt van alle andere wezens naast Allah. Door zijn leven te richten op Zijn goedkeuring en een dienaar van Hem te zijn, ontwikkelt hij een ander inzicht in het heelal, waarvan hij weet dat dit geschapen is en beheerst wordt door Allah. Aangezien hij Allah als de Enige God beschouwt, verliezen de onechte goden om hem heen hun betekenis.

In de Qoer'aan wordt dit onderwerp benadrukt in het verhaal van Profeet Ibrahiem (as):

En vertel (O Mohammed) in het Boek over Ibrahiem: hij was waarheidsgetrouw, een Profeet. (Gedenk) toen hij

tot zijn vader zei: 'O vader, waarom aanbidt u iets dat niet hoort en niet ziet en u niets baat?' (Soerah Maryam: 41-42)

Aangezien een gelovige alleen de tevredenheid van Allah probeert te verkrijgen en zijn smeekbedes alleen tot Hem richt, is hij onafhankelijk geworden van alle andere geschapen wezens. Hij voelt geen behoefte om te proberen de tevredenheid van andere mensen te verkrijgen en hij vestigt zijn hoop niet op iemand anders dan Allah. Het bereiken van de ware vrijheid is in feite alleen mogelijk door een volledig inzicht hierin te hebben en zich naar Allah te keren.

De levens van degenen die een gebrek aan echt geloof hebben zijn onderdanig aan ontelbare goden. Zulke mensen wijden hun hele leven aan het verwerven van de goedkeuring van vele mensen en wanneer zij hulp zoeken, zoeken zij dit bij mensen. In werkelijkheid zijn de wezens die de ongelovige in gedachten aanbidt slechts zwakke 'dienaren', net zoals hijzelf. Deze wezens kunnen zijn verlangens verreweg niet vervullen, en hem zeker niet redden. Er is geen twijfel aan dat de dood het meest duidelijke feit is dat onthult dat deze afgoden op geen enkele manier behulpzaam kunnen zijn. Het zou echter te laat zijn om te wachten op de dood alvorens de denkbeeldige natuur van deze afgoden in te zien. De impasse die deze mensen onder ogen moeten komen wordt in de Qoer'aan als volgt beschreven:

En zij nemen naast Allah goden in de hoop dat zij geholpen zullen worden. Zij zijn niet in staat om hen te helpen, en zij (de veelgoden aanbidde) zijn voor hen een leger dat wordt voorgeleid. (Soerah Ya Sin, 74-75)

Ongelovigen baseren hun leven op deze verdraaide beredene-ning. Hieruit blijkt een ander belangrijk verschil tussen gelovigen en ongelovigen: gelovigen nemen alleen de criteria als leiding die Allah voor ze heeft bepaald. Ze gehoorzamen de bevelen van de Qoer'aan, het rechtvaardige Boek en de Soennah van de Profeet (*sallallahu ale-*

yhi wesellem). Hun religie is de Islam, welke tot in detail in de Qoer'aan is uitgelegd en aan ons getoond is door het voorbeeldige leven van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*).

Mensen die zich in hun leven niet bewust zijn van Allah, zullen zeker eerder de criteria accepteren die de denkbeeldige goden voorschrijven, dan de criteria die Allah uiteengezet heeft. Hun religie is polytheïstisch, terwijl de Islam de enige en onveranderlijke wet van Allah is. De mensen hebben verschillende tegenstrijdige regels en doelen die door de maatschappij zijn opgelegd. Zo nemen de polytheïstisch religies die zij volgen verschillende vormen aan.

Sommige doelen op geld en macht, terwijl andere zich richten op een prestigieuze en invloedrijke status. Sommige streven ernaar om een goede echtgenoot(e) te vinden en een gelukkig gezinsleven te hebben. Deze diversiteit die verschillende levensstijlen en 'religies' met zich mee brengt, is in feite gebaseerd op het gebrek om het bestaan van Allah en Zijn grenzen in te zien.

De mens is er echter van nature toe geneigd om op Allah te vertrouwen en een dienaar voor Hem te zijn. Doordat hij niet in staat is zijn oneindige behoeftes en verlangens te vervullen, richt hij zich alleen tot Allah. In overeenstemming met dat gegeven is de mens van nature geneigd Allah als zijn Heer te erkennen:

Wend dan jouw aangezicht (O Mohammed) naar de godsdienst als een Hanif. (Volg) de natuurlijke aanleg, die Allah in de mens geschapen heeft. Er is geen verandering in de schepping van Allah. Dat is de juiste godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet. (Soerah Ar-Roem, 30)

Een oprechte gelovige die niet gegrepen wordt door de slechte verlangens van zijn ziel maar die gelooft in Allah, leert hoe hij zichzelf moet gedragen in zijn leven door het boek dat geopenbaard is door Allah en door de Profeten als rolmodellen te nemen. Het leven van een gelovige is geheel anders dan dat van een ongelovige.

Daarnaast leert een gelovige de feiten waarvan ongelovigen zich niet bewust zijn uit de Qoer'aan en de Soennah van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*). Allah heeft bijvoorbeeld het goede nieuws gegeven dat Hij redding zal geven aan degene die zijn plicht aan Allah nakomt:

...Dat is waartoe jullie gemaand worden, (voor) wie gelooft in Allah en in de Laatste dag. En wie Allah vreest, die zal Hij een oplossing geven. En Hij voorziet hem van waar hij het niet verwacht en (voor) wie op Allah vertrouwt, is Hij voldoende. Voorwaar, Allah voert Zijn zaak uit. Waarlijk, Allah heeft voor alle zaken een maatgeving bepaald. (Soerah At-Talaq, 2-3)

Een gelovige die de macht van Allah erkent zal zijn leven aan Hem wijden, omdat hij weet dat Allah genoeg zal zijn voor 'ieder die in Hem vertrouwt'. Dit wordt uitgedrukt in het volgende vers:

Hij (Ya'qoeb) zei: 'O Mijn zonen, ga niet door één poort naar binnen, maar ga door verschillende poorten naar binnen. Ik kan niets voor jullie doen tegen (de Wil van) Allah, het oordeel is slechts aan Allah. Op Hem heb ik mijn vertrouwen gesteld. En laten zij die vertrouwen hebben, op Hem hun vertrouwen stellen.' (Soerah Yoesoef, 67)

Een gelovige die dit feit inziet zal zien dat zijn enige plicht in deze wereld de bevelen van Allah gehoorzamen is. Dit is zijn plicht en zijn 'beroep'. Hij is slechts verantwoordelijk voor het streven op de weg van Allah. Hij vraagt alles aan Allah, want het is Allah die alles aan hem geeft. Het doel van de schepping van de mens is aldus opgenomen in de Qoer'aan:

En ik heb de Djinn's en de mens slechts geschapen om Mij te dienen. Ik wens geen voorzieningen van hen, en ik wens niet dat zij Mij voeden. Voorwaar, Allah is de Voorziener, de Bezitter van sterkste kracht. (Soerah Az-Zariyat, 56-58)

Het is daarom onwaarschijnlijk dat een gelovige, die de moraal vertoont die wordt aangemoedigd in de Qoer'aan, angst in zijn hart kan hebben voor de toekomst. Deze angst is typerend voor degenen die het leven zien als een 'gevecht' tussen miljoenen onafhankelijke onechte goden. Zich ervan onbewust dat alle gebeurtenissen in het beheer van Allah plaatsvinden, in overeenstemming met het lot, nemen zij aan dat ze een strijd moeten leveren om te overleven. Ze geloven dat zij voordeel hebben aan het 'over anderen heenlopen' en 'hun gebruiken' om hun eigen doeleinden te bereiken en hun persoonlijke belangen te behartigen. En hun denkwijze klopt met wat zij ervoor terugkrijgen.....

Said Noersi legt uit hoe de mens faalt om te kunnen begrijpen dat zijn werkelijke plicht is een dienaar van Allah te zijn en voegt hieraan toe: "...ze concluderen onwijs dat het leven een strijd is."

Dit argument van degenen die niet volgens de waarden van de Qoer'aan leven, is een van de fundamentele leerstellingen van hun 'religie'. Het komt door deze beredenering dat deze mensen altijd lijden onder gevoelens van bezorgdheid en spanning.

-De meerderheid van de mensen zijn egoïstische mensen die zich alleen zorgen maken om zichzelf.

-Hun liefde is gebaseerd op het verkrijgen van voordeel; zij houden niet van iemand om zijn goede waarden of eigenschappen maar omdat het in hun belang is om van deze persoon te houden.

-Degene die zij als hun geliefden beschouwen, benaderen hen met dezelfde beweegredenen, zodat er een relatie ontstaat die verstoken is van loyaliteit. Ze zijn altijd bezorgd over de mogelijke ontrouw van hun partners, aangezien ze weten dat ze op elk moment anderen kunnen vinden die rijker of knapper zijn.

-Ze worden in beslag genomen door jaloezie, iets dat ervoor zorgt dat ze geen plezier meer beleven aan schoonheid en zegeningen. Bijvoorbeeld, in plaats van de schoonheid van iemand te waarderen en te zeggen 'hoe mooi Allah hem of haar geschapen

heeft', voelen ze zich rusteloos en vragen ze zichzelf af; 'Waarom zie ik er niet zo mooi uit als hem/haar?'

-Ze zijn Allah niet dankbaar en ze zijn niet tevreden met hun zegeningen. Ze neigen ernaar om altijd meer te willen hebben. Dit onbevredigbaar verlangen wordt een constante bron van ongemak.

-Ze zijn niet in staat om hun zwakheid te accepteren, ze vragen Allah niet om hulp. Ze nemen aan dat ze van hun zwakheid af kunnen komen als zij zich hooghartig van Allah af keren zonder Hem om hulp te vragen. Dit is echter niet de manier om af te komen van hun zwakheid. Op hetzelfde moment keren zij zich tot anderen en vestigen hun hoop op hen. Maar degenen tot wie zij zich keren zijn ook zwakke individuen die alleen aan hun eigen voordeel denken. Bovendien zijn ze ver van barmhartigheid en medelevend zijn. Hierdoor voelen ze zich vaak depressief en verliezen ze de moed wanneer zij falen in het vervullen van hun verlangens.

-Ze hebben gebrek aan vergevingsgezindheid en tolerantie. Hierdoor kan zelfs een klein meningsverschil tussen hen zich ontwikkelen tot een conflict. Meestal maakt elke partij het een kwestie van trots om niet te accepteren dat hij degene is die fout zit. Hierdoor voelen ze zich vaak teneergeslagen.

-Ze geloven niet dat ze in een wereld onder de bescherming en heerschappij van Allah leven, maar eerder in een meedogenloze rimboe waar ze anderen moeten 'verslaan' om te overleven. In overeenstemming met hun misplaatst idee nemen ze aan dat zij een hard, agressief en egoïstisch karakter moeten ontwikkelen om in staat te zijn om te kunnen overleven in deze 'rimboe'.

Inderdaad, hun houding klopt met wat zij meemaken. Ze worden of opgeslokt zoals een kleine vis, of ze worden een 'grote en wrede vis' en slokken anderen op.

Deze wetten zijn toepasbaar op bijna alle maatschappijen waar de mensen het ware geloof niet ervaren en zich volgens bovenstaande verkeerde moraal gedragen. De Qoer'aan noemt deze maatschap-

pijen 'onwetend', omdat ze geheel onbewust zijn van Allah en het Hiernamaals.

De Qoer'aan vertelt ons dat de Profeet Moesa (aleyhisselam) de zonen van Israëel, een stam die geen gebruik maakt van wijsheid noch zichzelf aan Allah overgeeft, onwetend noemde:

En Wij brachten de Kinderen van Israëel naar de overkant van de zee. En toen zij een volk ontmoetten dat opging in het vereren van hun afgodsbeelden, zeiden zij: 'O Moesa, maak voor ons een god zoals hun goden.' Hij zei: 'Voorwaar, jullie zijn een onwetend volk.' Voorwaar, van deze zal hetgeen waar zij in opgaan vernietigd worden en wat zij plachten te doen bleek valsheid te zijn. (Soerah Al-A'raf, 138-140)

Maar zoals we eerder genoemd hebben, is de 'maatschappij van onwetendheid' niet uniform in haar verschijning. Hoewel het in het algemeen 'onwetend' genoemd wordt, kunnen er verschillende gedeeltes in een bepaalde maatschappij zijn, die allemaal verschillende eigenschappen hebben. De maatschappij is vaak ingedeeld volgens criteria – meestal economisch - die door de maatschappij zelf bepaald zijn.

Het criterium in de maatschappij van onwetendheid om mensen te waarderen

Moslims nemen 'taqwa' (vrees voor Allah die het individu inspireert om op te passen voor verkeerde handelingen en doet verlangen naar de handelingen die Hem tevreden zullen stellen) als het enige criterium om mensen te waarderen. Zoals de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) zei, weten ze dat 'de meest perfecte man in zijn geloof tussen de gelovigen is degene wiens gedrag het beste is.' (Tirmidzi) In onwetende maatschappijen, die vooral uit mensen zonder geloof bestaan, wordt 'geld' als het voornaamste criterium

beschouwd om een mening over anderen te vormen:

In dit geval verschijnen er vele verdraaide beredeneringen in onwetende maatschappijen:

-Een rijk persoon, ondanks dat hij onfatsoenlijk en verdorven is, wordt gerespecteerd.

-Door deze regel die door de maatschappij is gesteld, gelooft degene die rijk maar verdorven is dat hij een achtenswaardige persoon is.

-Doordat de maatschappij zoveel belang aan 'geld' hecht, hebben de armen gebrek aan zelfverzekerdheid. De houding van de armen wordt het meest duidelijk wanneer zij zich tussen de rijken bevinden. Een arm persoon zou wel kunnen herkennen dat hij superieur is aan de rijke man naast hem omdat de laatste bedorven is, maar onder invloed van de ideeën die door de maatschappij zijn opgelegd, is hij niet in staat om zijn gevoelens van onbekwaamheid te overwinnen.

-In de maatschappij van onwetendheid, waar het bezitten van geld een achtenswaardig criterium is, overheerst de morele ontarding. Zulke corruptie gebeurt in het dagelijkse leven in verschillende vormen zoals omkoperij, misbruik van gezag of valsheid in geschrifte. Aangezien het succesvol vergaren van geld de meest belangrijke waarde is zijn alle methoden hiertoe gerechtvaardigd, ook als het immoreel en oneerlijk is.

Het verhaal van Qaroen in de Qoer'aan beschrijft het best de 'geldgeoriënteerde' houding van de maatschappij van onwetendheid:

Voorwaar, Qaroen behoorde tot het volk van Moesa, maar hij bedroog hen. En Wij schonken hem zoveel schatten dat hun sleutels met moeite door een groep sterke mannen gedragen zouden kunnen worden. (Gedenkt) toen zijn volk tot hem zei: 'Wees niet hoogmoedig: voorwaar, Allah houdt niet van de hoogmoedigen. En zoek met wat Allah jou gegeven heeft het Huis van het Hiernamaals en vergeet niet jouw deel in de

wereld. En doe goed zoals Allah jou goed heeft gedaan en zoek geen verderf op de aarde. Voorwaar, Allah houdt niet van de verderfzaaiers.' Hij (Qaroen) zei: 'Voorwaar, dat wat aan mij gegeven is, berust slechts op kennis die ik bezit.' Wist hij dan niet dat Allah voor zijn tijd generaties heeft vernietigd die veel sterker waren dan hij en meer (rijkdom) verzameld hadden? En de misdadigers hoeven niet over hun zonden ondervraagd te worden (want Allah kent hun zonden al). Toen begaf hij zich onder zijn volk, in vol ornaat. Degenen die het wereldse leven wensten, zeiden: 'Hadden wij maar zoveel als Qaroen gegeven is. Voorwaar, hij is zeker een man die geweldig geluk heeft.' En degenen aan wie de kennis gegeven was, zeiden: 'Wee jullie, de beloning van Allah is beter voor wie gelooft en goede daden verricht. En zij worden niet bereikt, behalve door geduldigen.' Daarom deden Wij hem en zijn woning in de aarde wegzinken. En voor hem was er geen groep naast Allah die hem kon helpen. En hij behoorde niet tot het weerbaren. En degenen die de vorige dag zijn positie wensten gingen zeggen: 'O wee, het is Allah Die het onderhoud verruimt en beperkt voor wie Hij wil van Zijn dienaren. Als Allah ons niet begunstigd had, had Hij ons zeker doen wegzinken. O wee, de ongelovigen welslagen niet.' Dat Huis van het Hiernamaals (het Paradijs) schenken Wij aan hen, die niet hoogmoedig wensen te zijn op aarde en geen verderf (zaaien) en het (goede) einde is voor de Moettaqoen. (Soerah Al-Qasas, 76-83)

Zoals begrepen kan worden uit de verzen, waren Qaroen en degenen die hem bijdden het voorbeeld van een maatschappij van onwetendheid. Zij konden niet begrijpen dat Allah de Bezitter van alles is en dat Allah bezittingen schenkt aan wie Hij wenst. Qaroen dacht dat de rijkdom die hij bezat aan hem gegeven was door zijn su-

perioriteit, maar dit was niet zo.

-Omdat Allah elk wezen scheidt, is Hij de echte Bezitter van alles. Degene die iets bezit kan dus gezien worden als een 'beheerder', die tijdelijk voor een bezit zorgt dat eigenlijk aan Allah toebehoort.

-Zegeningen worden niet aan mensen geschonken omdat zij superieur zijn of omdat zij iets belangrijks hebben. Deze zegeningen worden aan de mens gegeven als een gunst of als een beproeving. Wat er van hem terugverwacht wordt, is dat hij niet 'arrogant' wordt maar dankbaar jegens Allah. Als iemand dit niet begrijpt, zullen de bezittingen die hij heeft hem in deze wereld of in het Hiernamaals geen geluk of redding geven.

-Eigendom wordt niet gegeven zodat het opgepot en gespaard kan worden. Allah geeft eigendom aan de man zodat hij het op de weg van Allah kan gebruiken. Het einde van degenen die dat niet doen, wordt als volgt in de Qoer'aan vermeld:

En laat degenen die gierig zijn (en achterhouden van) wat Allah hun gegeven heeft van Zijn zegeningen, niet denken dat het goed voor hen is. Welnee, het is slecht voor hen. (Het onderwerp van) hun gierigheid zal hen op de Dag der Opstanding om hun nek gehangen worden. En aan Allah behoort de erfenis van de hemelen en de aarde. En Allah is Alwetend over wat jullie doen. (Soerah Âl-i 'Imran, 180)

Terwijl een persoon de rijkdom uitgeeft die Allah aan hem geschonken heeft, moet hij het wijs gebruiken om de goedkeuring van Allah te verkrijgen, zonder de uitputting van de bronnen te vrezen. In de Qoer'aan richt Allah de aandacht op dat gevaar en herinnert ons eraan dat de Satan de mens **bedreigt met 'armoede'** (Soerah Al-Baqarah, 268). Verder wordt er vermeld dat Allah alles terugbetaalt wat er op Zijn weg uitgegeven wordt. Het relevante vers over deze kwestie is als volgt:

Zeg: 'Voorwaar, mijn Heer verruimt de voorzieningen

voor wie Hij wil van Zijn dienaren en Hij beperkt voor hen. En wat jullie ook aan bijdragen uitgeven: Hij zal het vergoeden. En Hij is de Beste der Voorzieners.' (Soerah Saba', 39)

Het verhaal van Qaroen onthult in feite een algemene eigenschap van de maatschappij van onwetendheid. Nader onderzoek van het verhaal onthult dat Qaroen eigenlijk kenmerkend is voor de eigenschap van de maatschappij van onwetendheid die rijke en prestigieuze mensen omvat.

In de gerelateerde verzen wordt ook verwezen naar degenen die Qaroen benijden. Deze mensen hebben dezelfde onwetende berekening als Qaroen en begrijpen niet dat de echte Bezitter Allah is. Dus hechten zij groot belang aan Qaroen en zijn rijkdom.

Degenen die zichzelf kunnen losmaken van de inprentingen van de maatschappij zijn de ware gelovigen:

-Omdat het criterium van de gelovigen niet geld was maar geloof en omdat zij wisten dat al het bezit aan Allah toebehoort, realiseerden zij zich dat het niet wijs was om Qaroen te benijden. Verder begrepen zij dat hij zich in een zekere meelijwekkende positie bevond.

-Zij zeiden niet pas na de dood van Qaroen - net zoals de leden van de maatschappij van onwetendheid - 'Allah geeft overvloedig aan wie Hij wil, of weinig aan wie Hij wil' maar begrepen dit feit vanaf het begin.

Een vergelijkbare situatie wordt verteld in het verhaal van de 'eigenaren van de wijngaarden'. Het verschil tussen een man die veel zegeningen en eigendom gegeven is, zoals in het geval van Qaroen, en een gelovige die in Allah gelooft en zijn plicht jegens Hem nakomt, wordt als volgt in de Qoer'aan verteld:

En geef hun de gelijkenis van de twee mannen: aan één van hen deden Wij twee tuinen met druivenstruiken toekomen en Wij omringden die met dadelpalmen (en) tussen hen in akkers. Ieder van die twee tuinen bracht vruchten voort en faalde daar in niets in. En in hun mid-

delen deden Wij een rivier ontspringen. En er waren vruchten voor hem. Hij zei dus tot zijn (gelovige) gesprekspartner: 'Ik ben jouw meerdere op het gebied van bezit en ik ben eervoller als persoon.' En hij ging zijn tuin binnen en hij deed zichzelf onrecht aan. Hij zei: 'Ik denk niet dat die (tuinen) ooit zullen vergaan. En denk niet dat het Uur der Opstanding zal plaatsvinden en zelfs al zal ik tot mijn Heer teruggebracht worden; ik zal ervoor zeker een betere plaats van terugkeer vinden.' Zijn (gelovige) gesprekspartner zei, toen hij met hem in gesprek was, tot hem: 'Geloof jij niet in Degene Die jou van aarde geschapen heeft, vervolgens uit een druppel sperma en jou tenslotte tot mens vormde? Maar wat mij betreft: Hij is Allah, mijn Heer, en ik ken mijn Heer niet één deelgenoot toe. En had jij maar toen jij je tuin binnentrad, gezegd: Wat Allah wil, er is geen kracht dan door Allah, indien je van mij ziet, dat ik minder dan jij ben, op het gebied van bezit en kinderen. Moge mijn Heer mij iets beters geven dan jouw tuin en een ramp over haar neerzenden vanuit de hemel, zodat het glibberige aarde wordt. Of dat haar water in de aarde wegvloeit, zodat jij het nooit meer zal kunnen vinden.' En zijn vruchten werden vernietigd. Toen begon hij zich in zijn handen te wringen over wat hij ervoor uitgegeven had en dat zij (de tuinen) nu tot de bodem geruïneerd waren. En hij zei: 'Wee mij, had ik maar mijn Heer niet één deelgenoot toegekend.' En hij had geen groep die hem naast Allah hielp en hij was niet in staat zichzelf te verdedigen. Daar, de hulp is van Allah, de Ware. Hij is beter (als geveer van) een beloning en beter (als geveer van) een bestemming. (Soerah Al-Kahf, 32-44)

De leiders van de maatschappijen waarin het bezitten van geld het criterium is

In bijna elk verhaal in de Qoer'aan noemt Allah een groep mensen aan wie de Moslims Zijn Boodschap overbrengen. Maar in plaats van zich te bekeren, zorgt de informatie van de ware religie ervoor dat deze mensen arrogant worden en de gelovigen onderdrukken. De Qoer'aan geeft de eigenschappen van deze groep mensen in bijna alle verhalen van de Profeten weer.

In de Qoer'aan wordt dit gedeelte van de maatschappij beschreven met zinnen als 'arrogante leiders van de mensen', 'degenen die levens van gemak leiden', 'degenen die volharden in ontzettende overtredingen' en 'degenen die ongerechtvaardigd trots waren in het land'. Hun overeenkomstige kwaliteit is hun gebruik van macht en bezittingen om tegen Allah in opstand te komen en om onrust op aarde te stoken. In de Qoer'aan worden de 'leiders' beschreven in Soera Saba':

En Wij zonden geen waarschuwer naar een stad, of degenen die daarin in weelde leefden zeiden: 'Voorwaar, wij geloven niet in waar jullie mee zijn gezonden.' En zij zeiden: 'Wij hebben meer bezittingen en kinderen en wij zullen niet worden bestraft.' (Soerah Saba', 34-35)

De bezittingen en kinderen die aan deze mensen gegeven zijn hebben bijgedragen aan hun arrogantie en ontkenning van Allah:

Wat de 'Ad betreft: zij waren hoogmoedig op de aarde, zonder recht, en zij zeiden: 'Wie is er sterker dan wij?' Zien zij niet dat Allah, Degene Die hen geschapen heeft, sterker is dan zij? En zij plachten Onze Tekenen te ontkennen. (Soerah Foessilah, 15)

Dit gedeelte van de maatschappij koestert een diepgewortelde vijandschap jegens degenen die in Allah geloven. En de gelovigen ontvangen de sterkste reactie van de mensen die 'gemakkelijke levens' leiden. Deze mensen die afkeer hebben van onderwerping aan Allah

en het gebruiken van hun bezittingen voor Zijn zaak, koesteren wroegheid en haat jegens de gelovigen. Door de haat die zij voor de gelovigen voelen, proberen sommigen van hun af te komen:

De vooraanstaanden van degenen die hoogmoedig waren van zijn volk zeiden: 'Wij zullen jou, O Sjoer'aib, en degenen die met jou geloven zeker uit onze stad verdrijven, of jullie moeten terugkeren tot onze godsdienst.' Hij zei: 'En als we er een afkeer van zouden hebben?' (Soerah Al-A'raf, 88)

Voorbeelden van zulke mensen, waar veel naar verwezen wordt in de Qoer'aan, bestaan ook vandaag de dag in de maatschappij.

Zodra we de voornaamste kwaliteiten in beschouwing nemen van 'degenen die levens van gemak leiden' zoals genoemd wordt in de Qoer'aan, wordt het onderwerp onmiskenbaar omdat er duidelijke parallellen zijn tussen de kwaliteiten van 'degenen die een gemakkelijk leven leiden' en sommige leden van een bepaald gedeelte van de maatschappij die de waarden van de onwetenden hebben overgenomen. Dit gedeelte van de maatschappij wordt bijna overal ter wereld de 'high society' genoemd.

Het leven dat sommige leden van deze gemeenschap - die een bovengemiddelde levensstandaard genieten - leiden, is vrij gedegradeerd. (Er zijn natuurlijk in dit gedeelte van de maatschappij zowel mensen met goede manieren als met slechte manieren). Feestjes in privé bars die thuis worden voortgezet, voorstellingen gebaseerd op een grof begrip van vermaak, jonge mensen geruïneerd door drugsgebruik, overmatig drinken, extravagante uitgaven etc., worden als 'natuurlijk' voorgedaan in deze ongebreidelde sociale sfeer. In de schijn van het intellectuele begrip van moderniteit en vrijheid, worden alle vormen van geweld, perversie en immoraliteit opgelegd aan de mensen.

Sommige leden van deze gemeenschap tonen alle eigenschappen van de perverse maatschappijen die in de Qoer'aan genoemd wor-

den: de homoseksuele handelingen van de mensen van Loet, het bedriegen van gewicht- en (prijs)berekeningen – **een typische eigenschap** van de mensen van Madyan (Soerah Hoed, 84) , het bespotten van de gelovigen zoals in het geval van de mensen van Noeh (Soerah Hoed, 38) en exploitatie van de materiële rijkdom van mensen door woeker zoals bij de zonen van Israël (Soerah An-Nisaa', 161)

De mensen van dit gedeelte van de maatschappij die geen enkele kwaliteit bezitten behalve hun liefde voor luxe, laten een leven met een tekort aan moraal zien, terwijl de gemiddelde mens nauwelijks een inkomen kan verdienen, zelfs wanneer hij er hard voor werkt. Deze mensen die in één nacht grote sommen geld uitgeven, groter dan het salaris van een gemiddeld persoon, veroorzaken grote spirituele schade aan de maatschappij.

Bij dit punt moeten we ons eraan herinneren dat de Qoer'aan ons vertelt over het einde van de 'leiders die een leven van gemak leiden', tenzij ze berouw tonen en vastberaden zijn om afstand te nemen van die manier van leven:

Totdat, wanneer Wij degenen onder hen die in weelde leven met de bestraffing treffen: zij (om hulp) schreeuwen. Schreeuw die Dag niet (om hulp): voorwaar, er zal jullie geen hulp van Ons verleend worden. (Soerah Al-Moe'minoen, 64-65)

De moraal in de maatschappij van onwetendheid

Het in de Qoer'aan genoemde moraal van gelovigen is gebaseerd op vrees voor Allah en Zijn goedkeuring. Aangezien de leden van de maatschappij van onwetendheid hun waardeoordelen niet baseren op vroomheid, zijn hun morele waarden ook verdraaid.

Aangezien de maatschappij van onwetendheid zich niet bewust is van de oneindige macht van Allah, baseren de mensen hun moreel begrip op het criterium dat het best uitgedrukt kan worden als: 'Wat

zullen de mensen ervan denken?' Zo een begrip staat de uitvoering van moreel niet-geaccepteerde handelingen toe wanneer niemand het hoort of ziet. Anders wordt dit immorele onbegrip gerechtvaardigd onder een nieuwe naam en vorm.

Bijvoorbeeld, veel mensen in de maatschappij van onwetendheid beschouwen vreemdgaan als immoreel. Sommigen die werkelijk vreemdgaan, durven dit nauwelijks toe te geven. Maar in het algemeen vermijden zij het niet om vreemd te gaan, op de voorwaarde dat niemand er getuige van is.

Het is mogelijk om verscheidene vormen van gedrag te zien in het leven van onwetende mensen.

Het verlangen om eeuwig te leven

Zeg: 'Voorwaar, de dood die jullie trachten te voorkomen zal jullie zeker vinden, daarna zullen jullie worden teruggevoerd naar de Kenner van het onwaarneembare en het waarneembare en Hij zal jullie dan mededelen wat jullie plachten te doen.' (Soerah Al-Jumu'a: 8)

Zich onbewust van het bestaan van Allah en het Hiernamaals, gedragen de mensen van de maatschappij van onwetendheid zich alsof ze nooit dood zullen gaan. In deze maatschappij blijft de dood een van de woorden die nooit hardop uitgesproken wordt. De dood wordt genegeerd wanneer er plannen worden gemaakt. Ze potten hun fortuin op alsof het leven in deze wereld eeuwig voortduurt. Aangezien deze plannen alleen voor deze wereld gemaakt zijn, worden degenen die zich de dood herinneren 'dooddoeners' genoemd.

Dit is een van de duidelijkste indicaties voor de verdraaide berekening waarop onwetende ongelovigen hun levens baseren. Aangezien **'elke ziel de dood zal ondergaan'** (Soerah Âl-i 'Imran, 185), is een leven dat gebaseerd is op de onwetendheid van de dood zeker gevestigd op een rotte fundering. Een man moet echter zijn in-

telligentie gebruiken:

-Aangezien hem het verlangen is gegeven om eeuwig te leven, moet hij bedenken waarom zijn leven beperkt is tot 60-70 jaar.

-Hij zou het onwijze argument, de aanname dat het vermijden van de dood een manier is om de dood op afstand te houden, moeten herkennen. Dit gedrag is als dat van een struisvogel die zijn kop in het zand steekt.

-Hij zou moeten inzien dat Allah, Die van hem een perfect lichaam gemaakt heeft uit sperma, de macht heeft om hem te herscheppen en hem een nieuw leven te geven.

-Hij moet bedenken dat Allah, Die in honderden verzen beloofd heeft hem te herscheppen na de dood, Zich zeker aan Zijn belofte zal houden.

Al het bovenstaande zal hem doen begrijpen dat de dood geen manier van verdwijning is, maar een overgang naar het Hiernamaals.

-In dit geval, zou hij ook begrijpen dat de angst voor de dood nutteloos is. Vrees voor de dood zal hem niet baten: het is onoverkomelijk. Iedereen zal op een voorbestemd tijdstip sterven. Degenen die de dood vrezen worden in de Qoer'aan gewaarschuwd:

...Zij verbergen in hun zielen wat zij jou niet laten merken. Zij zeggen: 'Hadden wij maar over de zaak iets te zeggen, dan zouden wij hier niet gedood worden.' Zeg (O Mohammed): 'Al waren jullie in jullie huizen gebleven: degenen voor wie de dood bepaald was, zouden naar hun rustplaatsen vertrokken zijn. (Soerah Âl-i 'Imran, 154)

De dood is een deur naar het Hiernamaals en brengt zaligheid en redding met zich mee voor degenen die hun leven in overeenstemming met de tevredenheid van Allah doorgebracht hebben. Aan de andere kant betekent de dood voor degenen die zich van Allah afgekeerd hebben een totale vernietiging en het begin van een vreselijke ramp. De Qoer'aan vertelt ons dat zodra de dood komt, het

spijtgevoel van degenen die Allah vergeten zijn –alsof ze nooit dood zouden gaan - hun niet zal baten:

En er is geen (aanvaarding van het) berouw voor degenen die het slechte bedrijven totdat een van hen de dood nabij is, (en dan) zegt: ' Voorwaar, nu heb ik berouw.' En ook niet voor degenen die ongelovig sterven. Zij zijn degenen voor wie Wij een pijnlijke bestraffing voorbereid hebben. (Soerah An-Nisaa', 18)

Totdat, wanneer de dood tot een van hen komt, hij zal zeggen: 'O mijn Heer, laat mij terugkeren. Hopelijk kan ik goede werken verrichten voor wat ik nagelaten heb.' Zeker niet! Voorwaar, dit zijn slechts woorden die hij spreekt en voor hen is een scheiding tot de Dag waarop zij gewekt worden. (Soerah Al-Moe'minoen, 99-100)

Ieder die zijn leven niet aan Allah heeft toegewijd zal hier spijt van krijgen tenzij Allah iets anders wil.

Bedenkt dat het leven te kort is en dat er werkelijk een eeuwig leven na het leven van deze wereld is en dat een ieder recht heeft op dit eeuwige leven, mits hij in deze wereld de goedkeuring van Allah verdient;

-We moeten onszelf meer bezig houden met het echte leven na de dood, dan met het leven in deze wereld, welke kort en waarde-loos is vergeleken met de beloofde eeuwige overvloed. Daarom zijn de gelovigen die dit feit begrijpen als degenen wiens: **'oprechtheid volledig gezuiverd is ten behoeve van hun gedachtenis aan het Hiernamaals.'** (Soerah Sad, 46)

-Het is nutteloos om je voor de gek te laten houden door de onbeduidendheid en de bedrieglijke aanlokkingen van de wereld en eraan gehecht te raken. Noch bezittingen, noch schoonheid, noch macht, noch familie, noch beroemdheid kan iemand vergezellen in het graf. Het enige wat in het graf overblijft, is een lichaam gewikkeld

in een doodskleed, welke na de begrafenis een snel ontbindingsproces ondergaat.

-Wat meegenomen zal worden naar het Hiernamaals zijn de goede daden en handelingen van aanbidding die verricht werden om de goedkeuring van Allah te verkrijgen. Daar zullen de tijdelijke zegeningen van deze wereld (schoonheid, gezondheid, rijkdom etc.) op de meest perfecte manier voor eeuwig worden teruggegeven aan de mens.

-Iemand die er niet in slaagt dit feit te begrijpen en gierig blijft in het uitgeven van zijn rijkdom voor de zaak van Allah, zal uiteindelijk zijn leven in het Hiernamaals verwoesten en brengt schade toe aan zijn eigen ziel:

Weet dat jullie degenen zijn die opgeroepen worden om bijdragen te geven op de Weg van Allah. En onder jullie zijn er die gierig zijn en wie gierig is: voorwaar, hij is slechts gierig ten nadele van zichzelf. En Allah is de Behoefteloze, terwijl jullie de behoeftigen zijn. En als jullie je afwenden, dan zal Hij jullie door een ander volk vervangen, waarna zij niet als jullie zijn. (Soerah Moehammed, 38)

Degenen die dit niet inzien en gehecht raken aan deze wereld, streven ernaar om een zogenaamde onsterfelijkheid te verwerven, daarom verlangen ze ernaar iets in deze wereld achter te laten wat mensen aan hen zal herinneren. Dit verlangen verschijnt in verschillende vormen:

-Sommigen proberen een 'kunstwerk' achter te laten zodat 'hun naam blijft voortbestaan'. De Qoer'aan zegt over deze houding:

Zouden jullie op elke heuvel een gebouw bouwen om jullie te vermaken? En bouwen jullie paleizen in de hoop dat jullie eeuwig leven? (Soerah As-Sjoera', 128-129)

-Dit argument komt het beste tot uiting in het verlangen om kinderen te krijgen. Degenen die geen hoop vestigen in het Hiernamaals

wensen kinderen om de familienaam voort te laten bestaan. Dit is de voornaamste reden dat families de voorkeur aan zonen geven.

In een ander vers wordt gesteld dat het verlangen om kinderen te hebben slechts een deel van de wereldse pracht en praal is:

Weet dat het wereldse leven slechts een spel is, een vermaak, een versiering en opschepperij tussen jullie en wedijver in vermeerdering van bezit en kinderen, als de gelijkenis van een regen waarvan de planten (die zij voortbrengt) bij de boeren verwondering wekt. Daarna worden ze droog en je ziet ze geel worden en vervolgens worden ze tot vergane resten. En in het Hiernamaals is er een harde bestraffing en een vergeving van Allah en welbehagen. En het wereldse leven is niets dan een verleidende genieting. (Soerah Al-Hadid, 20)

Het is natuurlijk het meest aangenaam voor mensen om ernaar te verlangen om kinderen met een goede moraal op te voeden. In het verdraaide systeem van de maatschappij van onwetendheid is de oorzaak van dit verlangen echter niet om Allah tevreden te stellen, maar om hun eigen arrogantie te bevredigen en iets permanents achter te laten in deze wereld.

Wanneer we naar de Qoer'aan verwijzen, zijn we echter getuige van de houding van de ware gelovigen: zij vragen Allah alleen om kinderen als het nodig is voor de tevredenheid van Allah. De meeste Profeten leefden zonder kinderen aangezien zij niet zo een mogelijkheid hadden in hun tijd en vroegen alleen om kinderen wanneer zij oud werden en zij iemand nodig hadden die door zou gaan met het vertellen van de Boodschap van Allah en Zijn religie zou verdedigen.

Het hebben van kinderen is daarom alleen nodig als het in overeenstemming met de tevredenheid van Allah is. Het is een grote fout om het simpelweg te doen om een ander te overtreffen en om hun familienamen voort te zetten op de manier zoals ongelovigen dat doen.

Het begrip van religie in de maatschappij van onwetendheid

De mensen die Allah niet de gepaste waardering geven en dus onwetend zijn, hebben de religie geïnterpreteerd in overeenstemming met hun verdraaide beredenering en ideeën. Hun begrip van de religie laat duidelijk verschillen met de oorspronkelijke religie zien, zoals het uiteengezet is in de Qoer'aan. De Qoer'aan beschrijft de religie die gebracht is door de Profeet Moehammed (*sallallahu aleyhi wesellem*) als een religie die **'hen bevrijdt van hun lasten en van de boeien die op hen rusten'** (Soerah Al-A'raf, 157) en als een religie zonder moeilijkheden.

Hij heeft jullie uitgekozen en Hij heeft het jullie in de godsdienst niet moeilijk gemaakt: volg de godsdienst van jullie vader Ibrahiem. Hij is degene die jullie Moslims genoemd heeft... (Soerah Al-Hadj, 78)

Allah roept de mensen in de Qoer'aan op om hun onjuiste ideeën en methoden te overpeinzen en te herkennen en om zich te keren naar de levensstijl die Allah goedkeurt.

De maatschappij van onwetendheid die doet alsof het de duidelijke en begrijpelijke boodschap van de Qoer'aan niet ziet, heeft in naam van de Islam een religie gemaakt die vol zit met dweepzucht. Hier volgen enkele eigenschappen van de verdraaide religie:

-De religie die de Qoer'aan introduceert gebiedt de mensen om alleen Allah te dienen. Hij is vervolgens ook niet verplicht om de genoeg van andere mensen te verkrijgen maar hij is alleen verantwoordelijk voor het proberen te verkrijgen van de goedkeuring van Allah. De mensen van de maatschappij van onwetendheid hebben echter een begrip van religie ontwikkeld dat er niet voor is om Allah tevreden te stellen maar het is als een sociaal instituut. Dit stelt de religie als een factor voor die sociale druk op mensen uitoefent. Door dit begrip is deze valse religie overgegaan in een vorm die zich voornamelijk bezighoudt met wat andere mensen zouden zeggen,

een begrip dat ver verwijderd is van de ware religie.

-Door het hebben van zulk onbegrip van de religie, identificeert de maatschappij van onwetendheid de religie in hoge mate met traditie. Plaatselijke gebruiken, ideeën en culturele factoren zijn samengevoegd met religie en het vroom zijn is ontaard in het vasthouden aan het gebruiken van de voorouders. De religie die de Qoer'aan heeft gebracht en waar vorm aan is gegeven door het voorbeeldige leven van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) is hiermee niet vergelijkbaar. In de Qoer'aan beveelt Allah de mens om Zijn grenzen en de Soennah van de Profeet (*sallallahu aleyhi wesellem*) als maatstaf te nemen en niets anders. Door de geschiedenis heen hebben de Profeten moeten strijden met degenen die probeerden de waarheid te ontkennen door, de geloven die zij van hun voorouders geërfd hebben na te bootsen. In onderstaand vers wordt de moraal die zij tonen duidelijk:

En wanneer tot hen gezegd wordt: 'Volgt wat Allah heeft neergezonden,' dan zeggen zij: 'Maar wij volgen dat (pad van afgoderij) waarop wij onze vaders aantreffen.' Ook als hun vaders niets begrepen en niet de rechte Leiding volgen? (Soerah Al-Baqarah, 170)

Hetzelfde wordt herhaald in Soerah Al-Ma'idah, 104; Soerah Al-An'am, 91; Soerah Al-A'raf, 28 en vele andere verzen.

-De leden van de maatschappij van onwetendheid, die de religie begrijpen als een sociaal instituut en het identificeren met tradities, hebben als gevolg een religie die verwijderd is van rationaliteit. De Qoer'aan vertelt ons echter dat het zijn van een Moslim, 'wijs zijn' als gevolg heeft.

Gelovigen worden altijd opgedragen om te denken, om informatie te verwerven en aldus de verzen van Allah te begrijpen. Geloof en wijsheid zijn gerelateerd; als gevolg van het gebruiken van wijsheid krijgt iemand geloof, en geloof versterkt wanneer iemand doorgaat met het gebruiken van zijn wijsheid. De maatschappij van

onwetendheid gelooft echter dat het geloof alleen uit ideeën bestaat. Ze zien het blind vasthouden aan traditionele kennis als geloof, terwijl wijsheid de sleutel is tot inzicht in het bestaan van Allah en Zijn Eigenschappen. Dat is waarom het geloof in Allah in de maatschappij van onwetendheid zo zwak is. Om dit zwakke geloof niet te doen wankelen, hebben ze een irrationele beredenering ontwikkeld die veronderstelt dat 'het teveel over religies nadenken schadelijk kan zijn voor je geloof.'

-Deze beredenering die zijn oorsprong vindt in onwetendheid, ziet geen schade in het introduceren van nieuwe principes in de religie en het onwettig maken van wat wettig is verklaard.

De Qoer'aan richt vaak de aandacht op deze 'verboden' beredenering die vele mensen stoort:

Zeg (O Moehammed): 'Wie heeft de mooie kleding die Allah voor Zijn dienaren heeft gebracht en de goede dingen van de voorzieningen verboden verklaard?' Zeg: 'Dit is op de Dag der Opstanding uitsluitend voor degenen die geloofden tijdens het wereldse leven.' Zo zetten Wij de verzen uiteen aan een volk dat weet. (Soerah Al-A'raf, 32-33)

En wat is er met jullie, dat jullie niet eten van hetgeen waarover de Naam van Allah is uitgesproken terwijl Hij jullie waarlijk heeft uitgegezet wat Hij jullie heeft verboden, behalve hetgeen waartoe jullie waren genoodzaakt. En voorwaar, de meesten doen (de mensen) zeker dwalen door hun begeerten, zonder kennis. Voorwaar, jouw Heer, Hij kent de overtreders beter. (Soerah Al-An'am, 119)

O jullie die geloven! Maakt de goede zaken niet verboden die Allah jullie heeft toegestaan en overtreedt niet. Voorwaar, Allah houdt niet van de overtreders. (Soerah Al-Ma'idah, 87)

Als gevolg van de ontarding van de maatschappij van onwetendheid wordt de Islam voorgesteld als een religie die typerend is voor

de bedoeïenen (nomadische arabieren). De feiten liggen echter anders. De Profeten zijn altijd de meest beschaafde mensen van hun tijd geweest. Het waren gecultiveerde en verlichte mensen met verfijnde waarden. De Profeet Soeleyman (aleyhisselam) is met zijn paleis, dat bekend staat als een bouwkundig meesterwerk, een van de meest uitstekende voorbeelden die de Qoer'aan noemt.

Het zijn van een Moslim betekent niet dat je hecht aan traditionele cultuur of plezier beleven aan nostalgische waarden. Het is zeker niet het zijn van een 'oosterling' of het hechten aan alleen één cultuur. Het zijn van een Moslim is om een dienaar van Allah te zijn en dankbaar te zijn voor de zegeningen die Hij geschonken heeft. Het betekent te streven om Allah te kennen, dichterbij Hem te komen en een mens met een nobel karakter te worden.

Een ware Moslim is iemand die de goedkeuring van zijn Schepper tracht te verkrijgen, Allah de Almachtige, en die zichzelf verwijderd heeft van enige materiele of spirituele verwachtingen naast het verdienen van Zijn goedkeuring.

Dit is de definitie van een Moslim.

DE EEUWIGE VERBLIJFPLAATS VOOR DEGENEN DIE ANDERE GODEN DAN ALLAH NEMEN: DE HEL

"Is dan iemand die het welgevalen van Allah volgt als iemand die de woede van Allah over zich afroept en wiens verblijfplaats in de Hel is? En dat is de slechtste eindbestemming!" (Soera al 'Imran: 162)

Het is een plaats van vernedering en bestraffing. (Soerah At-Tawbah, 63, 68; Soerah Al-Ma'idah, 80; Soerah Al-An'am, 128; Soerah Hoed, 107; Soerah An-Nahl, 29; Soerah Al-Anbiya', 99; Soerah An-Nisaa', 14, 151)

Het vuur is vreselijk en verschroeiend. (Soerah Al-Ma'aridj, 15-16; Soerah Âl-i 'Imran, 181; Soerah Al-Ahzab, 64; Soerah Al-Hadj, 72; Soerah An-Noer, 57; Soerah Al-Foerqaan, 11)

Het schreeuwt en kookt. (Soerah Al-Foerqaan, 12; Soerah Al-Moelk, 7-8)

Het is de slechtste bestemming die Allah ooit geschapen heeft. (Soerah Âl-i 'Imran, 162; Soerah An-Nisaa', 115)

De bestraffing is onverminderd en zal niet verlicht worden. (Soerah Moe'min, 46-47; Soerah Al-Ma'idah, 37; Soerah Yoenoës, 52;

Soerah Al-Bayyinah, 6; Soerah Al-Hadj, 22; Soerah Âl-i 'Imran, 88; Soerah Fatir, 36)

Er is geen mogelijkheid om gered te worden door te sterven. (Soerah Ibrahiem, 17)

Er is niemand om hulp van te krijgen. (Soerah Âl-i 'Imran, 91)

Er is geen manier om te ontsnappen. (Soerah Al-Ma'idah, 37; Soerah Al-Kahf, 53; Soerah Al-Balad, 19-20)

De bewaarders van de Hel zijn Engelen. (Soerah Al-Moeddathir, 31)

De brandstof van het vuur is mensen en stenen. (Soerah Al-Baqarah, 24; Soerah At-Tahriem, 6; Soerah Âl-i 'Imran, 10; Soerah Al-Anbiya', 98; Soerah Hoed, 119; Soerah As-Sjadjdah, 13)

Er wordt gebrandmerkt in het Hellevuur. (Soerah At-Tawbah, 35)

Er zal gezocht worden. (Soerah Al-Anbiya', 100)

De boosdoeners worden met elkaar vastgebonden met kettingen. (Soerah Ibrahiem, 49)

Ze zullen kokend water en pus te drinken krijgen. (Soerah An-Naba', 24-25; Soerah Al-Ghasjiyah, 5; Soerah Al-Waqi'a, 54-55; Soerah Yoenoos, 4; Soerah Sad, 57; Soerah Ibrahiem, 16-17)

Het voedsel is de duivelse boom (zaqqoem) en de bittere doornen struik. (Soerah Ad-Doekhan, 43-46; Soerah As-Saffat, 62-66; Soerah Al-Waqi'a, 52-53; Soerah Al-Moezzammil, 13, Soerah Al-Ghasjiyah, 6-7)

De mensen van het vuur dragen kleren van teer. (Soerah Ibrahiem: 50)

DE EEUWIGE VERBLIJFPLAATS VOOR DEGENEN DIE ALLEEN DE GOED- KEURING VAN ALLAH TRACHTEN TE VERKRIJGEN: HET PARADIJS

**"Voor hen is daarin wat zij wensen en aan
Onze zijde is er nog meer." (Soerah Qaf, 35)**

Er zal van alles zijn waar de mens plezier in heeft en er zal nog meer zijn. (Soerah Qaf, 35; Soerah Az-Zoekhroef, 71; Soerah Al-Anbiya', 102)

Er is daar een groot koninkrijk. (Soerah Al-Insan, 20)

Er zijn overal zegeningen. (Soerah As-Saffat, 43; Soerah Al-Insan, 20)

Na eenmaal te zijn gestorven, zullen ze (rechtschapenen) niet meer sterven. (Soerah Ad-Doekhan, 56)

Zij (de rechtschapenen) zullen daar eeuwig in verblijven. (Soerah Al-Baqarah, 25)

Er wordt daar geen vermoeidheid gevoeld. (Soerah Fatir, 35)

Er is daar onbepaalde gelukzaligheid. (Soerah Ya Sin, 55)

Er is compleet gemak. (Soerah Al-Waqi'a, 89)

Het is een ongelooflijke ruimte. (Soerah Al-Hadid, 21)

Er is daar een zeer plezierig leven. (Soerah Al-Haqqah, 21)

Er zijn daar geen zorgen of angst. (Soerah Al-Baqarah, 62; Soerah Âl-i 'Imran, 170; Soerah Fatir, 34; Soerah Al-A'raf, 35)

De mensen van de tuinen worden daar geëerd. (Soerah As-Saffat, 42)

Er zijn daar zuivere, maagdelijke gezellen met donkere ogen die perfect geschapen zijn. (Soera Al-Baqarah, 25; Soerah As-Saffat, 48-49; Soerah Ad-Doekhan, 54; Soerah Al-Waqi'a, 22-23, 36-37; Soerah Ar-Rahman, 56, 58, 70, 72; Soerah An-Naba', 33; Soerah Al-Waqi'a, 35-37)

Er zijn daar zalen met een hoog plafond en verfijnde woningen. (Soerah Al-Foerqaan, 10, 75; Soerah Al-'Ankaboet, 58; Soerah As-Saff, 12)

Er is geen kou of warmte die iemand zou storen. Er is koelte en een eeuwig voortbestaande schaduw. (Soerah Al-Insan, 13; Soerah Ar-Ra'd, 35; Soerah Al-Moersalat, 41; Soerah An-Nisaa', 57)

De tuinen worden door rivieren van water voorzien. (Soerah Al-Baqarah, 25)

Er zijn daar rivieren van water en rivieren van melk. (Soerah Moehammed, 15)

Er zijn daar verheven en weelderige geweven rustbanken. (Soerah Al-Waqi'a, 15, 34; Soerah Al-Ghasjyah, 13; Soerah As-Saffat, 44)

Er zijn daar kussens die gerangschikt zijn en voortreffelijke uitgespreide kleden. (Soera Al-Ghasjyah, 15-16; Soerah Ar-Rahman, 76)

Er is overvloedige provisie. (Soerah Sad, 54; Soerah Al-Moe'min, 40)

De zegeningen zijn er oneindig. (Soerah Al-Insan, 13; Soerah Al-Waqi'a, 33)

Er zijn daar zoete vruchten die op een grijpbare hoogte hangen. (Soerah Al-Waqi'a, 28, 29, 32; Soerah An-Naba', 32; Soerah Al-Haqqah, 23; Soerah Ar-Rahman, 68; Soerah Al-Insan, 14)

Er zijn daar zuivere waterbronnen. (Soerah Al-Moetaffifin, 28; Soerah Al-Ghasijyah, 12; Soerah Ar-Rahman, 50; Soerah Al-Insan, 6,18)

Er zijn verscheidene schoonheden en zegeningen. (Soerah Ar-Rahman, 48)

Er zijn daar rustbanken met brokaat aan hun binnenzijde. (Soerah Ar-Rahman, 54)

Er zijn daar zuivere jongeren die de mensen van de tuinen bedienen. (Soera At-Toer, 24)

Er zijn daar leeftijdloze jongeren zoals verspreide parels. (Soerah Al-Insan, 19)

Er is een bron zo wit als de sneeuw dat degenen die ervan drinken niet bedwelmt. (Soerah Al-Moetaffifin, 25, 26; Soerah Al-Insan, 5; Soerah As-Saffat, 46-47; Soerah Al-Waqi'a, 19; Soerah At-Toer, 23)

Er zijn daar gewaden van fijne zijde en rijk brokaat, versierd met goud, zilver en parels. (Soerah Al-Insan, 21; Soerah Al-Hadj, 23)

Eten en drinken wordt op dienbladen geserveerd en in bekertjes van goud en zilver. (Soerah Az-Zoekhoef, 71; Soerah Al-Insan, 15-16)

De smaak van eten daar is vergelijkbaar met eten dat in deze wereld gevonden kan worden. (Soerah Al-Baqarah, 25)

BEDROG VAN DE EVOLUTIE

Inleiding

Eén van de belangrijkste onderwerpen waar Allah in de Qoer'aan naar verwijst, is de erkentelijkheid van de mens voor de talloze tekenen van de schepping op de aarde en de waardering van de mensen voor Zijn macht, door deze te gedenken. Tegenwoordig zijn er echter verschillende ideologieën die de mensen het Feit van de Schepping willen doen vergeten en zij trachten hen door ongegronde ideeën, te scheiden van hun religie.

De meest kenmerkende van deze ideologieën is het materialisme.

Het Darwinisme, d.w.z. de evolutietheorie, is de belangrijkste theorie die door het materialisme, vanwege zijn zogenaamde wetenschappelijke basis voor zijn eigen doeleinden, wordt geaccepteerd. Deze theorie, die beweert dat het leven door toeval, uit anorganisch materiaal is ontstaan, is feitelijk ten onder gegaan toen werd bevestigd dat het universum door Allah geschapen is.

Het is Allah Die het universum geschapen heeft en Die het tot in het kleinste detail ontworpen heeft. Daarom is het onmogelijk dat de evolutietheorie, die beweert dat levende wezens niet door Allah geschapen zijn maar het product zijn van toevallige gebeurtenissen, waar is. Het is dan ook niet verbazend, dat als we naar de evolutietheorie kijken, deze door de wetenschappelijke bevindingen wordt weerlegd. Het ontwerp van het leven is buitengewoon ingewikkeld en iets dat sensationeel is. In de anorganische wereld kunnen we bij-

voorbeeld onderzoeken hoe gevoelig het evenwicht is, waarvan de atomen afhankelijk zijn. Verder kunnen we in de organische wereld zien in wat voor ingewikkelde ontwerpen deze atomen bij elkaar worden gebracht, en welke buitengewone mechanismen en structuren er zijn, zoals proteïnen, enzymen en cellen, die tesamen met de atomen gemaakt zijn. Dit buitengewone ontwerp in het leven, ontzenuwde, aan het einde van de 20ste eeuw, het Darwinisme. We hebben dit onderwerp zeer uitvoerig in sommige van onze andere boeken besproken en zullen dit blijven doen. Maar we denken dat, gezien het belang ervan, het nodig is om ook in dit boek een korte samenvatting te geven.

De wetenschappelijke ondergang van het Darwinisme

Hoewel de doctrine helemaal tot de oude Grieken teruggaat, boekte de evolutietheorie pas in de 19de eeuw, op grote schaal winst. De belangrijkste ontwikkeling die er voor zorgde dat de theorie de topic van de wetenschappelijke wereld werd, was het boek van Charles Darwin *'The Origine of Species'*, uitgegeven in 1859. In dit boek ontkende Darwin dat de verschillende levende soorten op aarde afzonderlijk door Allah geschapen waren. Volgens Darwin hadden alle levende wezens een gemeenschappelijke voorouder en onderscheidden zich in de loop der tijd door kleine veranderingen.

De theorie van Darwin is niet op concrete wetenschappelijke vondsten gebaseerd; zoals hij zei, was het slechts een **'aanname'** een **'veronderstelling'**. Verder bekennt Darwin in het lange hoofdstuk van zijn boek, getiteld 'Moeilijkheden van de theorie', dat de theorie faalde in het geven van antwoord op veel kritische vragen.

Darwin vestigde al zijn hoop op de nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen waarvan hij dacht dat die 'de moeilijkheden van de theorie' zouden oplossen. Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen, vergrootten de wetenschappelijke ontdekkingen de dimensie van deze moeilijkheden. De nederlaag van het Darwinisme ten opzichte

van de wetenschap kan in drie basisonderwerpen worden herzien:

- 1) De theorie kan op geen enkele wijze verklaren hoe het leven op aarde is ontstaan.
- 2) Er is geen wetenschappelijk bewijs dat aantoonde dat de 'evolutionaire mechanismen' waar de theorie vanuit gaat, enige kracht hebben, om hoe dan ook te evolueren.
- 3) Het archief van fossielen bewijst volledig het tegenovergestelde van de veronderstellingen, waar de evolutietheorie van uitgaat.

In dit gedeelte zullen we een algemeen overzicht van deze drie basispunten geven

De eerste onneembare stap: De oorsprong van het leven

De evolutietheorie veronderstelt dat alle levende soorten zich ontwikkelden uit één enkele cel die 3,8 miljard jaar geleden op de primitieve aarde verscheen. Er zijn vele veronderstellingen die de theorie niet kan beantwoorden. Hoe konden, als deze evolutie echt heeft plaats gevonden, uit één enkele cel, miljoenen vormen van complex levende soorten voortkomen? Waarom zijn er geen sporen in het fossielenarchief gevonden?

Maar het belangrijkste van de eerste stap van dat vermeende evolutionaire proces is te vragen: hoe deze 'eerste cel' is ontstaan.

Aangezien de evolutietheorie de schepping ontkent en geen enkele vorm van bovennatuurlijke inmenging accepteert, houdt het vol dat de 'eerste cel' door toeval binnen de wetten van de natuur, zonder ontwerpplan of regeling, is ontstaan. Volgens de theorie zou uit anorganische stof, door het toeval, een levende cel gevormd zijn. Dit is echter een bewering die zelfs de meest onkwetsbare regels van de biologie geweld aandoet.

" Het leven komt voort uit het leven."

In zijn boek verwijst Darwin nooit naar de oorsprong van het leven. Het primitieve begrip van de wetenschap in zijn tijd baseert

zich op de aanname dat levende wezens uit een heel eenvoudige structuur bestonden. Sinds de middeleeuwen was spontane voortplanting een theorie die er van uitgaat dat anorganisch materiaal samenkomt en leven vormt, algemeen geaccepteerd. Men geloofde toen, in het algemeen, dat insecten uit voedselresten voortkwamen en muizen uit graan. Interessante experimenten werden uitgevoerd om deze theorie te bewijzen. Er werd wat graan in een vies stukje doek gelegd, men geloofde dat er na verloop van tijd muizen uit zouden voortkomen. Ook de ontwikkeling van wormen, in vlees, werd als bewijs voor de 'spontane voortplanting', aangenomen. Pas een tijd later begreep men dat wormen niet spontaan uit vlees voortkwamen, maar dat deze door vliegen, in de vorm van larven, vervoerd werden, larven die onzichtbaar waren voor het blote oog. Zelfs in de periode dat Darwin *'The Origine of Species'* schreef, was in de wetenschappelijke wereld, het geloof dat bacteriën uit niet levend materiaal voortkwamen wijdverspreid geaccepteerd. Maar vijf jaar, nadat het boek van Darwin was uitgegeven, ontzenuwde het werk van Louis Pasteur deze veronderstellingen, waarop de evolutieleer gebaseerd was. Pasteur vatte de conclusie die hij bereikte na tijdrovende experimenten en onderzoeken, als volgt samen:

"De stelling, dat anorganisch materiaal leven kan voortbrengen, is voorgoed geschiedenis geworden."¹

Lange tijd verwierpen de bepleiters van de evolutietheorie, de ontdekkingen van Pasteur. Toen echter via ontwikkelingen in de wetenschap, de ingewikkelde structuur van een levend wezen ontrafeld werd, raakte het idee, dat het leven door het toeval tot stand was gekomen, in een nog grotere impasse.

Niet overtuigende inspanningen in de 20ste eeuw

De eerste evolutionist die zich in de twintigste eeuw met het onderwerp van het ontstaan van het leven ging bezig houden, was de beroemde Russische bioloog Alexander Oparin. Met verschillende

theorieën die hij, in de dertiger jaren van de twintigste eeuw, naar voren bracht, wilde hij het bewijs leveren dat de cel van een levend wezen door toeval kon ontstaan. Maar deze studies waren gedoemd te mislukken en Oparin legde de volgende bekentenis af: **"Helaas blijft het ontstaan van de cel nog een probleem en feitelijk is dit het meest duistere aspect van de hele evolutietheorie."**²

Evolutionistische volgelingen van Oparin probeerden experimenten uit te voeren teneinde het probleem van het ontstaan van het leven op te lossen. De bekendste experimenten zijn uitgevoerd door de Amerikaanse chemicus Stanley Miller in 1953. In een experimentele opstelling combineerde hij gassen, waarvan hij aannam dat ze in de oeratmosfeer van de aarde bestonden en voegde aan het mengsel energie toe. Miller bracht de synthese van verschillende organische moleculen (aminozuren) die in de structuur van proteïnen aanwezig zijn, tot stand. Een paar jaar later werd echter duidelijk dat dit experiment, dat toen als een belangrijke stap in de naam van de evolutie werd gezien, ongeldig was. De atmosfeer die in het experiment gebruikt werd, was heel anders dan de werkelijke omstandigheden op aarde.³

Na een lange stilte bekende Miller dat de atmosfeer in zijn experiment onrealistisch was.⁴

Alle evolutionaire inspanningen, om gedurende de gehele 20ste eeuw, de oorsprong van het leven te verklaren, eindigden in een mislukking. De geo-chemicus Jeffrey Bada van het San Diego Scripps Institute, accepteert dit feit in een artikel uitgegeven in Earth Magazine in 1998: Vandaag de dag, nu we de twintigste eeuw verlaten, hebben we nog steeds te maken met het grootste onopgeloste probleem dat we hadden, toen we de twintigste eeuw binnentraden: "Hoe is het leven op aarde ontstaan?"⁵

De ingewikkelde structuur van het leven

De voornaamste reden waarom de evolutietheorie over de oorsprong van het leven in een dergelijke grote impasse is geraakt, is dat

zelfs het eenvoudigste levende organisme nog een ongelooflijke ingewikkelde structuur bevat. De cel van een levend wezen is ingewikkelder dan alle technologische producten die door de mens zijn gemaakt. Zelfs vandaag de dag kan men, in de meest ontwikkelde laboratoria ter wereld, middels het samenbrengen van anorganisch materiaal, geen levende cel maken.

De voorwaarden die nodig zijn voor de vorming van een cel zijn te groot in aantal om door toevalligheden weg te laten redeneren. De waarschijnlijkheid dat proteïnen, de bouwstenen van de cel, toevallig tot synthese komen, is voor een gemiddelde proteïne vervaardigd uit 500 aminozuren, 1 op 10^{950} . In de wiskunde wordt een waarschijnlijkheid die kleiner is dan 1 op 10^{50} als praktisch onmogelijk beschouwd.

Het DNA molecule dat zich in de kern van de cel bevindt en waarin de genetische informatie is opgeslagen, is een ongelooflijke databank. Er is berekend dat als de informatie die in DNA is opgeslagen op papier zou worden gezet, dit een bibliotheek zou vormen bestaande uit een encyclopedie van 900 delen, met ieder 500 pagina's.

Hier doet zich een interessant dilemma voor: het DNA kan zich alleen vermenigvuldigen met behulp van een paar gespecialiseerde proteïnen (enzymen). Maar de vorming van deze enzymen kan alleen verwezenlijkt worden middels de informatie die in het DNA staat. Aangezien zij beiden afhankelijk van elkaar zijn, moeten zij tegelijkertijd bestaan voor de vermenigvuldiging. Dit brengt het scenario, dat het leven door zichzelf wordt gevormd, op een dood punt. Prof. Leslie Orgel, een vermaarde evolutionist aan de Universiteit van San Diego, Californië bekende dit feit in september 1994, als een thema in het Tijdschrift Scientific American:

*"Het is buitengewoon onwaarschijnlijk dat proteïnen en nucleïnezuren, die beiden een ingewikkelde structuur hebben, op dezelfde plaats en op dezelfde tijd, zijn ontstaan. En dus zullen wij op het eerste gezicht wel tot de conclusie moeten komen, dat het leven nooit uit chemische middelen kan zijn ontstaan."*⁶

Ongetwijfeld is het zo dat als het leven onmogelijk van natuurlijke oorsprong kan zijn ontstaan we wel zullen moeten accepteren dat

het leven is "geschapen" op een bovennatuurlijke manier. Dit feit geeft overduidelijk weer dat de evolutietheorie, die als zijn voornaamste doel heeft de schepping te ontkennen, geen waarde heeft.

De denkbeeldige mechanismen van de evolutie

Het tweede belangrijke aspect dat de theorie van Darwin ontcracht, is dat beide concepten die in de theorie als 'evolutionaire mechanismen' naar voren worden gebracht, in werkelijkheid geen evolutionaire kracht hebben. Darwin baseerde zijn evolutionaire bewering volledig op het mechanisme van de 'natuurlijke selectie'. Het belang dat hij hieraan hechtte, werd duidelijk door de titel van zijn boek: "Het ontstaan der soorten door middel van natuurlijke selectie..."

Natuurlijke selectie houdt in dat die levende wezens die sterker zijn en meer geschikt voor de natuurlijke omstandigheden van hun woonomgeving, in de strijd om het bestaan, zullen overleven. Bijvoorbeeld, als een kudde herten door roofdieren wordt bedreigd, zullen die herten die sneller kunnen rennen, het kunnen overleven. Daardoor zal de kudde herten worden samengesteld, uit de snellere en sterkere individuen. Maar ongetwijfeld zal dit mechanisme er niet toe bijdragen dat herten gaan evolueren en tot een ander soort transformeren, zoals bijvoorbeeld in paarden.

Daarom heeft het mechanisme van natuurlijke selectie geen evolutionaire kracht. Darwin was zich hier ook bewust van en moest in zijn boek 'Het ontstaan der soorten' wel verklaren:

*"Natuurlijke selectie treedt niet op tenzij er zich een gunstige kans voordoet."*⁷

De invloed van Lamarck

Dus, hoe kunnen die gunstige kansen zich voordoen? Darwin probeerde deze vraag, vanuit het primitieve wetenschappelijke standpunt van zijn tijd, te beantwoorden. Volgens de Franse bioloog Lamarck, die voor Darwin leefde, geven levende wezens eigenschappen, die zij tijdens hun leven verkregen hebben, door aan de vol-

gende en deze accumulatie (opstapeling) van de ene generatie op de andere, vormden nieuwe soorten. Volgens Lamarck hadden giraffen zich bijvoorbeeld, uit antilopen ontwikkeld; doordat zij steeds probeerden de bladeren van hoge bomen te eten, werden hun nekken, generatie na generatie, langer. Darwin beschreef soortgelijke voorbeelden in zijn boek

'Het ontstaan der soorten'. Hij zei bijvoorbeeld, doordat sommige beren in het water gaan om voedsel te zoeken, transformeerden zij, in de loop der tijd, tot walvissen.⁸

Maar de wetten van de erfelijkheid, ontdekt door Mendel en bevestigd, door de in de 20e eeuw ontluikende wetenschap van de genetica, hebben de legende van het doorgeven van verworven eigenschappen aan volgende generaties, volledig naar het rijk der fabelen verwezen. **Dus de natuurlijke selectie was, als evolutionair mechanisme, niet langer meer in de gunst.**

Neodarwinisme en mutaties

Teneinde een oplossing te vinden, lanceerden Darwinisten aan het eind van de dertiger jaren van de twintigste eeuw, de 'Moderne Synthetische Theorie' of zoals hij beter bekend staat, het Neodarwinisme. Het Neodarwinisme voegde mutaties, dit zijn misvormingen in de genen van levende wezens, veroorzaakt door externe factoren- zoals straling of fouten in de vermenigvuldiging, toe als oorzaak van gunstige variaties, als aanvulling op natuurlijke mutaties.

Tegenwoordig hebben we het Neodarwinisme als model voor de evolutie. De theorie houdt vol dat miljoenen levende wezens die op aarde aanwezig zijn, gevormd werden als resultaat van een proces waarbij talloze ingewikkelde organen van deze wezens, zoals oren, ogen, longen en vleugels, mutaties (d.w.z. genetische fouten) zijn ondergaan. Maar er is een duidelijk wetenschappelijk feit dat deze theorie volledig ondermijnd. **Mutaties zorgen er niet voor dat levende wezens zich ontwikkelen, in tegendeel, ze doen ze altijd kwaad.**

De reden hiervoor is heel eenvoudig; het DNA heeft een heel in-

gewikkelde structuur en willekeurige veranderingen kunnen het alleen maar schade toebrengen. De Amerikaanse geneticus B.G. Ranganathan legt dit als volgt uit:

Mutaties zijn klein, willekeurig en schadelijk. Ze komen maar sporadisch voor en het beste is als zij geen effect hebben. Deze vier eigenschappen van mutaties houden in dat mutaties niet naar evolutionaire ontwikkeling kunnen leiden. Een willekeurige verandering in een hoog gespecialiseerd organisme is of ineffectief of schadelijk. Een willekeurige verandering in een horloge kan het horloge niet verbeteren.

*Waarschijnlijk beschadigt het of is op zijn best zonder effect. Een aardbeving verbetert een stad niet, het vernietigt de stad.*⁹

Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er tot nu toe nog geen voorbeeld van een nuttige mutatie gezien is, dat wil zeggen een mutatie die een ontwikkeling in de genen bewerkstelligt. Van alle mutaties is bewezen dat zij schadelijk zijn. Nu kan men begrijpen dat mutaties, die als evolutionair mechanisme gepresenteerd worden, eigenlijk een genetische uiting zijn die levende wezens schade toebrengen, en ze mismaakt maken. (Het bekendste effect van mutatie bij mensen is kanker). Ongetwijfeld kan zo'n vernietigend mechanisme onmogelijk een 'evolutionair mechanisme' zijn. Natuurlijke selectie aan de andere kant, kan, zoals Darwin het accepteerde, niets uit zichzelf doen. Dit feit toont ons dus aan dat er in de natuur geen 'evolutionaire mechanismen bestaan. En omdat er geen evolutionaire mechanismen bestaan kan ook het denkbeeldige proces wat evolutie genoemd wordt, niet plaatsvinden.

Het fossielenarchief: Geen teken van tussenvormen

Het duidelijkste bewijs, dat het door de evolutietheorie gesuggereerde scenario niet heeft plaats gevonden is het fossielenarchief. Volgens de evolutietheorie stamt elke levende soort van een voorganger af.

Een voorafgegane levende soort veranderde in de loop der tijd in iets anders, en alle soorten zijn op die manier ontstaan. Volgens de theorie gaat de overgang geleidelijk, gedurende miljoenen jaren.

Als dit het geval was geweest dan zouden er tallozen tussensoorten moeten hebben bestaan en tijdens deze lange overgangperiode geleefd hebben.

Bijvoorbeeld, er zouden in het verleden wat half-vis half-reptielen geleefd moeten hebben die een aantal kenmerken van de reptielen gehad moesten hebben naast de kenmerken van vissen die ze al hadden. Of er hadden reptielvogels bestaan moeten hebben die bij de kenmerken van de reptielen die ze al hadden nog kenmerken van vogels kregen. Want dit zou een overgangsfase zijn, het zouden verminkte, onvolledige, kreupelen levende wezens zijn. Evolutionisten verwijzen naar deze denkbeeldige schepselen, waarvan zij geloven dat die in het verleden geleefd moeten hebben, als de **'tussenvormen'**.

Als dit soort dieren echt geleefd zouden hebben dan zouden er miljoenen zo niet miljarden van hen moeten zijn, in verschillende aantallen en soorten.

En wat nog belangrijker is, de overblijfselen van deze vreemde soorten zouden in het fossielenarchief aanwezig moeten zijn. In 'Het ontstaan der soorten' legt Darwin uit:

"Als mijn theorie waar is, zouden talloze tussenvormen die de naasten van de soorten van verschillende groepen met elkaar verbonden, beslist moeten hebben bestaan... Daarom kan het bewijs van hun vroegere bestaan, alleen in de overblijfselen van de fossielen gevonden worden.¹⁰

De hoop van Darwin is tevergeefs

Maar, hoewel evolutionisten geweldige inspanningen hebben geleverd om, sinds het midden van de negentiende eeuw, overal ter wereld fossielen te vinden, zijn er nog geen tussenvormen ontdekt. Alle fossielen, die in opgravingen naar boven kwamen, laten zien, in tegenstelling tot de verwachting van de evolutionisten, dat het leven op aarde, plotseling en compleet gevormd, verscheen.

Een beroemde Britse paleontoloog, Derek V. Ager, geeft hoewel

hij een evolutionist is dit feit toe.

"Het punt wordt duidelijk, dat als we het fossielenarchief gedetailleerd bestuderen, op het niveau van de rangschikkingen van soorten, vinden we, steeds weer opnieuw, niet een geleidelijke evolutie maar een plotselinge explosie van één groep ten koste van een andere."¹¹

Dit betekent dat in het fossielenarchief, alle levende soorten plotseling verschenen, terwijl ze compleet gevormd waren, zonder dat er tussendoor sprake was van tussenvormen. Dit is precies tegengesteld aan de veronderstellingen van Darwin. Het is ook een sterk bewijs dat de levende wezens geschapen zijn. De enige uitleg, dat levende soorten opeens en tot op het detail volledig verschenen, zonder evolutionaire voorouder, is dat deze soorten geschapen zijn. Dit feit werd ook door de beroemde evolutionaire bioloog Douglas Futuyma toegegeven:

"Alle mogelijke verklaringen voor de oorsprong van levende wezens, tussen schepping en evolutie, raken uitgeput. Organismen verschenen op deze wereld, of volledig ontwikkeld, of onvolledig. Als dat niet zo was, dan moeten de organismen zich uit eerder bestaande soorten door één of ander proces van verandering, hebben ontwikkeld. Als ze in volledig ontwikkelde staat zijn verschenen, dan moeten zij inderdaad door de één of andere "oppermachtige" intelligentie geschapen zijn."¹²

De fossielen laten zien dat levende wezens, volledig ontwikkeld en in een perfecte staat, op de aarde verschenen. Dit houdt in dat 'de oorsprong der soorten' in tegenstelling tot de veronderstellingen van Darwin, de schepping is en niet de evolutie.

Het verhaal van de menselijke evolutie

Het verhaal dat het meest door de verdedigers van de evolutietheorie verteld wordt, is het onderwerp van de oorsprong van de mens. De darwinisten huldigen het standpunt dat de huidige moderne mens uit een soort aapachtig wezen is ontstaan. Zij stellen dat

tijdens dit zogenaamde evolutionaire proces, waarvan men denkt dat het 4 tot 5 miljoen jaar geleden begon, zich tussen de moderne mens en zijn voorouders een aantal 'tussenvormen' bevonden. Aan de hand van dit volledig denkbeeldige, scenario wordt er een lijst gemaakt van de vier basiscategorieën:

- 1) Australopithecus
- 2) Homo habilis
- 3) Homo erectus
- 4) Homo sapiens

Evolutionisten noemen de zogenaamde eerste aapachtige voorouders van de mens 'Australopithecus'; dat betekent Zuidelijke Afrikaanse aap. Deze levende wezens zijn eigenlijk niets anders dan een oude apensoort, die nu is uitgestorven. Er is door twee wereldberoemde anatomen uit Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, namelijk Lord Solly Zuckerman en Prof. Charles Oxnard diepgaand onderzoek uitgevoerd onder de verschillende soorten Australopithecus; hieruit bleek dat het een gewone apensoort betrof, die is uitgestorven en geen gelijkenis met de mens vertoonde.¹³

Evolutionisten classificeren het volgende stadium van de menselijke evolutie als 'homo' dat betekent 'mens'. Volgens de evolutionaire veronderstelling, zijn de levende wezens in de homoserie verder ontwikkeld dan de Australopithecus. Evolutionisten ontwerpen een merkwaardig evolutionair schema door de verschillende fossielen van deze wezens op een bepaalde manier te rangschikken. Dit is een denkbeeldig schema, want het is nooit bewezen dat er een evolutionaire relatie bestaat tussen deze verschillende klassen. Ernst Mayr, één van de belangrijkste verdedigers van de evolutietheorie in de twintigste eeuw, geeft dit feit toe en zegt dat "de keten tot aan de Homo sapiens, in feite zoek is."¹⁴

Door het schetsen van de verbindingsketen, zoals *Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*, impliceren evolutionisten dat elk van deze soort de voorouder van de ander is. Maar recente vondsten van paleoantropologen hebben onthuld dat de Australopithecus, Homo habilis en Homo erectus in verschillende delen van de wereld, maar in dezelfde periode leefden.¹⁵

Bovendien heeft een bepaald deel van de mensachtigen, geclassificeerd als *Homo erectus*, geleefd tot de modernste tijd. *Homo sapiens neanderthalensis* en *Homo sapiens sapiens* (de moderne mens) hebben in hetzelfde gebied naast elkaar geleefd.¹⁶

Deze situatie geeft duidelijk weer dat de bewering dat zij voorouders van elkaar zijn, niet op gaat. Een paleontoloog van de Harvard University, Stephen Jay Gould, hoewel zelf een evolutionist, legt deze impasse van de evolutietheorie als volgt uit:

*"Wat is van onze evolutionaire ladder overgebleven, als drie bestaande afstammelingen van de mensachtige (A. Africanus, de Robust Australopithecines en H. Habilis) niet duidelijk van elkaar afstammen? Bovendien vertonen geen van de drie enige evolutionaire ontwikkeling tijdens hun verblijf op aarde."*¹⁷

Kortom, het scenario van de menselijke evolutie, dat men in stand tracht te houden middels talloze tekeningen van wat "half aap half mensachtige" wezens die in de media en lesboeken verschijnen en wat eigenlijk niets anders is dan een middel tot propaganda, is niet meer dan een verhaal zonder wetenschappelijke basis.

Lord Solly Zuckerman, één van de beroemdste en meest gerespecteerde wetenschappers van Groot-Brittannië, die gedurende vele jaren onderzoek heeft gedaan naar dit onderwerp en wel in het bijzonder, gedurende vijftien jaren, naar de fossielen van de *Australopithecus*, concludeerde tenslotte, ondanks het feit dat hij zelf een evolutionist was, dat er in feite geen stamboom van de aapachtige wezens tot de mens bestaat.

Zuckerman heeft ook een interessant "spectrum van de wetenschap" gemaakt. Hij stelde een spectrum van wetenschappen op en rangschikte wetenschappen naar wat hij beschouwde als wetenschappelijk en als niet-wetenschappelijk. Volgens het spectrum van Zuckerman, zijn de wetenschappen van de chemie en natuurkunde, afhankelijk van concrete informatie, de meest "wetenschappelijke" terreinen. Daarna komen de biologische wetenschappen en tenslotte de sociale wetenschappen. Helemaal aan het einde van het spectrum, beschouwd als het deel dat het "minst wetenschappelijk" is, zien we de concepten van de bovennatuurlijke waarnemingen,

zoals telepathie en het zesde zintuig en tenslotte de 'menselijke evolutie'. Zuckerman legt zijn beredenering als volgt uit:

"Als we het gebied van de objectieve waarheid verlaten, komen we terecht in die terreinen van veronderstelde biologische wetenschap, zoals bovennatuurlijke waarneming of de interpretatie van de fossiele geschiedenis van de mens, waar volgens de trouwe (evolutionist) alles mogelijk is – en waar de oprechte gelovige (in de evolutie) soms in staat is om, tegelijkertijd, in verschillende tegenstrijdige zaken te geloven.¹⁸

De fabel van de menselijke evolutie, blijkt niets anders te zijn dan de vooringenomen interpretaties van enkele opgegraven fossielen, door een aantal mensen die hun eigen theorie blindelings volgen.

De technologie van het oog en het oor

Een ander onderwerp dat door de evolutietheorie onbeantwoord blijft, is de uitmuntende kwaliteit van de waarneming door het oog en het oor. Laten we, voordat we doorgaan met het onderwerp van het oog, proberen kort antwoord te geven op de vraag "hoe wij zien". Lichtstralen, afkomstig van een object, vallen in spiegelbeeld op de retina (netvlies) van het oog. Hier worden deze lichtstralen door cellen omgezet in elektrische signalen en deze bereiken een kleine plek achter in de hersenen dat het gezichtcentrum wordt genoemd. Deze elektrische signalen worden, na een serie van processen, in dit hersencentrum als afbeelding waargenomen. Met deze technische achtergrond in ons hoofd, kunnen we het één en ander overdenken. De hersenen zijn uitgesloten van licht. Dat betekent dat het in de hersenen pikdonker is, en dat licht de plek, waar de hersenen zich bevinden, niet bereikt. De plaats, genaamd het gezichtscentrum, is een pikdonkere plek waar geen licht kan komen; het kan zelfs de donkerste plek zijn die u ooit heeft gekend. Maar u neemt in deze pikdonkere duisternis een heldere, lichte wereld, waar. Het beeld dat in het oog gevormd wordt, is zo scherp en duidelijk, dat zelfs de technologie van de 20ste eeuw het niet kan evenaren.

Kijk bijvoorbeeld eens naar het boek dat u leest, naar de handen die het vasthouden, til dan uw hoofd op en kijk om u heen. Heeft u ooit, ergens anders, een dergelijk scherp en duidelijk beeld, als dit, gezien? Zelfs het best ontwikkelde televisiebeeldscherm, gemaakt door de grootste televisieproducent ter wereld, kan u niet voorzien van een dergelijk scherp beeld. Dit is een driedimensionaal, een gekleurde en een buitengewoon scherpe afbeelding. Meer dan honderd jaar lang hebben duizenden ingenieurs geprobeerd om deze scherpte te bereiken. Voor dit doel werden fabrieken en kolossale zaken opgericht, werd er veel onderzoek gedaan en werden er plannen en ontwerpen gemaakt. Kijk opnieuw naar een tv-beeldscherm en het boek dat u in uw handen vasthoudt. U zult een groot verschil in scherpte en in onderscheiding waarnemen. Verder geeft het tv-beeldscherm u slechts een tweedimensionale afbeelding terwijl u met uw ogen kijkt naar een driedimensionaal perspectief.

Jarenlang hebben tienduizenden ingenieurs geprobeerd om een driedimensionale tv te maken, die zich kan meten met de zichtkwaliteit van het oog. Ja, ze hebben een driedimensionaal televisiesysteem gemaakt, maar het is onmogelijk daarnaar te kijken zonder een bril op te zetten, bovendien is het slechts een kunstmatige derde dimensie. De achtergrond is vager en de voorgrond lijkt op een papieren ontwerp. Het is nooit mogelijk geweest om een scherp en duidelijk beeld te krijgen zoals dat van een oog. In zowel de camera als de televisie is er verlies van beeldkwaliteit.

Evolutionisten beweren dat het mechanisme, dat dit scherpe en duidelijke beeld produceert, door het toeval gevormd is. Wat zou u denken, als iemand u zou vertellen dat de televisie in uw kamer slechts het resultaat van toeval was, dat al haar atomen "toevallig" samenkwamen en daardoor dit ontwerp, dat een beeld produceert, vormde? Hoe kunnen atomen doen wat duizenden mensen niet kunnen doen?

Als een ontwerp een primitiever beeld produceert dan dat het oog doet, dan kan dat niet door toeval gemaakt zijn. Het is dan heel duidelijk dat het oog en het beeld dat het oog waarneemt, niet door

toeval gemaakt zijn. Hetzelfde geldt voor het oor. Het buitenoor vangt de beschikbare geluiden op via de oorschelp en leidt het naar het middenoor; het middenoor versterkt deze geluidsgolven en brengt ze over naar het binnenoor; het binnenoor stuurt deze vibraties naar de hersenen door het te vertalen in elektrische signalen. Net als bij het oog, eindigt de actie van het horen tenslotte in het gehoorcentrum in de hersenen.

De situatie die voor het oog geldt, geldt ook voor het oor. Dat wil zeggen dat de hersenen volledig voor geluid, net als voor licht, zijn afgesloten; er komt geen geluid door. Daarom is er in de hersenen, hoe lawaaierig het buiten ook is, complete stilte. Echter, de scherpste geluiden worden door de hersenen waargenomen. In uw hersenen, die voor het geluid zijn afgesloten, luistert u naar symfonieën van een orkest, en hoort u al het geluid op een drukke plek. Als echter op dat moment, het geluidsniveau in uw hersenen door een nauwkeurig instrument gemeten zou worden, zal er worden gezien dat daar volledige stilte aanwezig is.

Net als in het geval van afbeeldingen, zijn er tientallen jaren aan inspanning aan vooraf gegaan teneinde te proberen een geluid voort te brengen dat op het origineel lijkt. Het resultaat van deze inspanningen zijn geluidsrecorders, hifi en andere systemen om geluid waar te nemen. Ondanks alle technologie en de duizenden ingenieurs en experts die op dit terrein werkzaam zijn geweest, is er nog geen geluid verkregen wat dezelfde scherpheid en helderheid heeft als het geluid dat het oor waarneemt. Denk eens aan de hoogste kwaliteit hifi systemen die door de grootste ondernemingen in de muziekindustrie zijn geproduceerd. Zelfs in deze apparaten, is er een bepaald verlies als er geluid wordt opgenomen; of als u uw hifi aanzet, hoort u altijd eerst een sissend geluid voordat de muziek begint. De geluiden die het product zijn van de technologie van het menselijke lichaam zijn echter altijd bijzonder helder en scherp. Een menselijk oor neemt nooit een geluid waar dat door een sissend geluid wordt begeleid of met ruis zoals de hifi dat heeft; het neemt het geluid waar zoals het is; helder en scherp. Zo is het sinds de schepping van de mens.

Tot dusver is geen enkel visueel- of opnameapparaat, dat door de mens is gemaakt, zo gevoelig en zo succesvol in het waarnemen van informatie, als het oog en het oor dat zijn. Maar naast het zien en het horen is hier een ander, nog belangrijker feit.

Aan wie behoort het bewustzijn dat in de hersenen ziet en hoort?

Wie is het die de verleidelijke wereld in de hersenen ziet, naar symfonieën en naar het getjilp van de vogels luistert, en de roos ruikt?

De stimulans die van de ogen, oren en de neus van de mens komen, reizen als elektrochemische zenuwimpulsen naar de hersenen. In biologie- fysiologie- en biochemieboeken kunt u vele details vinden over hoe deze beelden in de hersenen worden gevormd. Maar u zult nooit het belangrijkste feit over dit onderwerp aantreffen. Wie is degene die deze elektrochemische zenuwimpulsen waarneemt zoals beelden, geluiden, geuren en zintuiglijke gebeurtenissen in de hersenen. Er is een bewustzijn in de hersenen dat alles waarneemt, zonder dat daar een oog, een oor of een neus, voor nodig is. Aan wie behoort dit bewustzijn? Ongetwijfeld behoort dit bewustzijn niet tot de zenuwen, tot de vetlaag en tot de neuronen die de hersenen vormen. Dit is dan ook de reden waarom darwinistische materialisten, die geloven dat alles uit materie bestaat, op deze vragen geen antwoord kunnen geven. Want dit bewustzijn is de geest die door Allah is geschapen. De geest heeft noch het oog nodig om beelden waar te nemen, noch het oor om geluiden te horen. Zelfs, heeft het, de hersenen niet nodig, om te denken.

Iedereen die dit duidelijke en wetenschappelijke feit leest, zou over de Almachtige, Allah, moeten nadenken, zou Hem moeten vrezen en zou zijn toevlucht bij Hem moeten zoeken. Hij is degene Die het hele universum samendrukt, in een pikdonkere plaats van een paar kubieke centimeter en in een driedimensionale, gekleurde, schaduwrijke en verlichtende vorm.

Een materialistisch geloof

De informatie die we tot dusver gepresenteerd hebben, laat zien dat de evolutietheorie een bewering is die duidelijk van de wetenschappelijke vondsten afwijkt.

De beweringen van de theorie m.b.t. het ontstaan van het leven wijken af van de wetenschap, het evolutionaire mechanisme dat het voorstelt heeft geen evolutionaire kracht. Aldus behoort de evolutietheorie beslist als een niet-wetenschappelijk idee terzijde geschoven te worden. Gedurende de geschiedenis zijn op deze manier veel ideeën, zoals bijvoorbeeld het model van het universum waarbij de aarde het middelpunt was, van de wetenschappelijke agenda verdwenen. Men handhaaft de evolutietheorie echter nadrukkelijk op de agenda van de wetenschap. Sommige mensen proberen de kritiek op de theorie af te schilderen als 'een aanval op de wetenschap'. Waarom?

De reden hiervoor is dat de evolutietheorie in sommige kringen een onmisbaar dogmatisch geloof is. Deze kringen zijn blindelings toegewijd aan de materialistische filosofie en adopteren het Darwinisme als de enige materialistische uitleg van de werking van de natuur, die naar voren gebracht kan worden. Interessant is het, dat zij dit van tijd tot tijd ook bekennen. Een bekende geneticus en uitgesproken evolutionist, Richard C. Lewontin van de Harvard Universiteit, bekent dat hij ' in de eerste plaats en vooral een materialist is en dan pas een wetenschapper. Hij zegt:

*"Het is niet zo dat de methoden en de wetenschappelijke instituten ons op de één of andere manier dwingen slechts een materialistische uitleg van de fenomenale wereld te geven, in tegendeel, we worden door onze vooringenomenheid m.b.t. materiële zaken, aangezet om een onderzoeksmiddel en serie concepten te produceren, die materiële uitleg geven, ongeacht hoe deze tegen onze intuïtie ingaan, ongeacht hoe geheimzinnig dit voor niet-ingewijden is. Maar het materialisme is absoluut, daarom kunnen wij het niet toestaan dat een Goddelijke Voet tussen de deur gezet wordt."*¹⁹

Deze duidelijke uitspraken bevestigen dat het darwinisme een

dogma is dat in leven wordt gehouden om de materialistische filosofie te ondersteunen. Dit dogma houdt vol dat er geen wezen is behalve materie. Daarom beweert het dat anorganische, onbewuste materie het leven heeft geschapen. Het houdt vol dat miljoenen verschillende levende soorten zoals vogels, vissen, giraffen, tijgers, insecten, bomen, bloemen, walvissen en de mens, het resultaat zijn van interactie tussen materie, zoals stromende regen, een bliksemflits etc., uit anorganisch materiaal. Dit is een opvatting die tegen het verstand en tegen de wetenschap ingaat. Maar darwinisten blijven het verdedigen alsof zij geen Goddelijke Voet 'tussen de deur' toelaten.

Iedereen die zonder materialistisch vooroordeel naar de oorsprong van levende wezens kijkt, zal de duidelijke waarheid zien: alle levende wezens zijn het werk van een Schepper, De Almachtige, de Alwijze en de Alwetende.

Deze Schepper is Allah, Die het hele universum uit het niet-bestaan geschapen heeft, het ontworpen heeft in de beste vorm en alle levende wezens heeft gevormd.

**"Verheerlijkt bent U, wij hebben geen kennis behalve van wat U ons onderwezen heeft. U bent de Alwetende, de Alwijze."
(Soera Al-Baqarah, 32)**

Eindnoten

1 Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977. p. 2 Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), p. 196

3 "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, Vol 63, November 1982, p. 1328-1330

4 Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the

Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, p. 7

5 Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40

6 Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, Vol 271, October 1994, p. 78

7 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 189

8 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.

9 B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

10 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard

University Press, 1964, p. 179.

11 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, vol 87, 1976, p. 133

12 Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. p. 197

13 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger

Publications, 1970, p. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, Cilt 258, p. 38914 J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, December 1992

15 Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, p. 1103; A. J. Kelso, Physical Anthropology, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, p. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge

University Press, 1971, p. 272

16 Time, November 1996

17 S. J. Gould, Natural History, vol. 85, 1976, p. 30

18 47 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, p. 19

19 Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 January, 1997, p. 28

www.harunyahya.com

www.harunyahya.com/nl